

РОДОВО ИМЕННИЕ

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ГОДИНА II, БРОЙ 13 (22)
27.III.-2.IV.2006

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща и двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, лозе, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, независимост от социалната и политическата система и свобода на потомците от тях.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ВЕСТНИК ЗА ЧОВЕКА И ПРИРОДАТА • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 лв.

ПРОЕКТО-УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1 /1/ Българска Родна Партия / в абривиатура БРП/ е политическа организация на физически лица – граждани на Република България, обединени от идеите на екоуманизма, признаващи настоящия Устав и приели доброволно да работят за реализация на нейната програма;

/2/ БРП осъществява своята дейност в съответствие с Конституцията на страната, Закона за политическите партии, националното законодателство и настоящия Устав;

/3/ БРП е юридическо лице, регистрирано по закона за политическите партии. От момента на регистрацията си партията може да притежава партийно имущество и разплащателни сметки в банкови учреждения на територията на страната, може от свое име да придобива имуществени и лични неимуществени права и произтичащи задължения, да се явява като ищец и ответник по съдебни и арбитражни дела. Членовете на партията не отговарят солидарно за задълженията на партията, както и партията не носи отговорност по задълженията на свои членове;

/4/ Юридическият адрес на БРП е в град София, община "Изток", бул. "Никола Габровски" №1, хотел "Дияна" 1, ет. 6, ап.62, тел.: 02/962-16-89; 02/962-16-88.

/5/ БРП има собствен печат, бланки, емблема и други партийни реквизити, приети от Учредителното събрание и регистрирани по утвърдения от законодателя начин.

Партийното знаме е със светло син цвят и надпис със златни букви „Българска Родна Партия“. Под него е разположен герба .

ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ НА БРП

Чл. 2 /1/ Основна програмна цел на БРП е възраждането на България. Нашият идеал е преход от консуматорско към екообщество-единствена алтернатива за устойчиво развитие, подобряване качеството на живота на българите и съхраняване на природните богатства и красоти на Родината за бъдещите поколения;

/2/ Реализирането на нашата голяма цел - възраждането на България включва:

- възвръщането на начина на живот на народа и на обредите, който съхраняват любовта в семействата завинаги; възраждане на празниците, помагачи на човек да намери своята половинка;
- запазване на националната идентичност и култура;
- преразглеждане на сегашната ценностна система и замяната ѝ с исконните български духовни ценности – стремеж към доброто и любов към семейството, рода и Родината;
- изграждане на гражданско общество – общество от свободни хора, а не роби, принудени да оцеляват, продавайки своя труд;
- изграждане на екологични селища, съставени от родови имения-частни участъци земя, с размер от 10 до 20 декара, с езеро, къща, овощни насаждения и гора. Човек се ражда свободен и с равни права и има право да отстоява своята свобода и своя жизнен ареал- късче родна земя, където да живее щастливо, в любов и хармония със законите на Твореца.

Чл. 3 /1/ Главната задача на БРП е да работи за провеждане на необходимите законодателни реформи за осъществяване на партийната програма

На стр. 3

ИЗГРАЖДАНЕТО НА ЕКОСЕЛИЩА ОТ РОДОВИ ИМЕННИЯ, КЪДЕТО ВСЯКО СЕМЕЙСТВО ЩЕ ЖИВЕЕ В РАЙСКА ГРАДИНА, ЩЕ ДОВЕДЕ ДО СЛЕДНИТЕ ЯВЛЕНИЯ В ПРИРОДАТА И ОБЩЕСТВОТО:

- значително подобряване на екологичната ситуация;
- възстановяване плодородието на почвите;
- решаване на въпроса с осигуряването на висококачествено продоволствие за населението на страната;
- значително, двойно и тройно, увеличаване на работната заплата във всички сфери на народното стопанство, без инфлация;
- мигновено изменение към подобряване на демографската ситуация. Оздравяване и подмладяване на населението;
- решава се въпросът за отбранителната способност на страната;
- прекратяване изтичането на капитали от страната и напротив, приток на капитали; завръщане на интелектуалните ресурси;
- значително съкращаване с тенденция за пълно премахване през близките години на подкупите, корупцията, бандитизма и тероризма;
- обединяване в единен, мощен съюз на всички страни от близка чужбина и страните от бившия Варшавски договор - Полша, Чехия, Словакия, Унгария, България и всички прибалтийски държави;
- прекратяване на надпреварата във въоръжаването и тясно сътрудничество между Русия, САЩ, близкотоизточните мюсюлмански държави.

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

ПРЕДИ ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ГОДИНИ

Александър ГОРБОВСКИ

Живял някога един човек, ходил облечен в животинска кожа. Спял в пещера върху купчина сухи клонки, а светът около него бил страшен и непонятен. В горския гъсталак се криели зли същества и диви зверове.

Но най-страшен звяр бил Огънят, Червеният Звяр. Той се появявал неочаквано и когато започвал да се мята сред гората с яростен вой, всичко живо бягало пред него.

Човекът в животинската кожа е нашият праядо. С него започнала историята на човечеството.

Ние познаваме майка си, баща си, дядо си и баба си, може би помним или сме чували за праядо си и прабаба си. Но далечни и забравени са другите ни прародители, хора от плът и кръв, живели преди сто, преди хиляда години. А нали във всеки от нас тече тяхната кръв.

Времето е затворило устата на тези хора и е склопило ръцете им. Те не могат да дойдат при нас за да ни разкажат за себе си. Ето защо ние самите трябва да вървим по стъпалата на историята към тях, от една легенда към

друга ще си пробиваме път към техните хилядолетия, за да преминем по пътищата, по които те са вървели.

На света има много народи. Някои са разделени от огромни разстояния, от океани... И изведнъж се оказва, че тези народи имат нещо странно общо в бита, в религията, даже в езика!

Как е могло да стане

привикнали да си представяме.

На света има много народи. Някои са разделени от огромни разстояния, от океани... И изведнъж се оказва, че тези народи имат нещо странно общо в бита, в религията, даже в езика!

Как е могло да стане

това? Ясно е, че в някакви отдалечени времена са съществували връзки между тях.

А защо след това тези връзки са се оказали прекъснати? Защо на Колумб и на други мореплаватели им се е наложило отново да откриват добре известни преди това земи и материси?

Какво е станало?

Всички народи по света имат предания за някаква древна катастрофа, която като че ли е сполетяла нашата планета.

Легендите разказват че тази катастрофа се е съпровождала от страшни потоци, земетресения, изригвания на вулкани, много страни са обезлюдели, а част от сушата се е потопила на дъното на морето.

Тогава са се прекъснали връзките, съществували между най-отдалечените райони на земното кълбо.

Има и научна хипотеза, че тези разрушения и гибел е донесла комета, която се е връзала в небето на Земята, примерно, преди 13 – 14 хиляди години.

Какъв е бил светът преди катастрофата?

На стр. 12

КОЕ Е ХРИСТИЯНСКОТО ИМЕ НА КНЯЗ ВЛАДИМИР-ХРЪСАТЕ (889-893 г.)

Борислав ИВАНОВ

Без капка съмнение, почти автоматично се приема Владимир за християнското име на

княз Владимир-Хрѣсате, защото според общите представи това "чисто славянско" име с въсемлогично отговаря на тогавашните канонични църковни изисквания за християнско име на новопокръстен българин-езичник. Благода

рение на делото на пресветите братя славянски просвети

Изображение на княз Борис I, миниатюра в "Учителско евангелие" на Константин Преславски, копие от XII век.

На стр. 6

СБЪДНАТАТА МЕЧТА

Станислав СПАСОВ

Когато за първи път чух за Родово имение, бях още млад и неопитен. Но все пак се опитвах да живея така, че да не си вредя. Беше ми много трудно, защото изкушенията бяха навсякъде около мен. А и всичките диети и упражнения, които спазвах, ми навличаха само неразбиране от страна на околните. Подигравките им или насмешливите им погледи ми носеха само тъга от унижението.

Това беше тежък период за мен. Търсех среда, в която да се чувствам уютно. Хора, които да ме разбират, и споделят идеите ми. Но дълго време не успях да се отърва от самотата. Тогава си мислех, че това е най-трагичният период от живота ми. А всъщност се оказа най-пло-

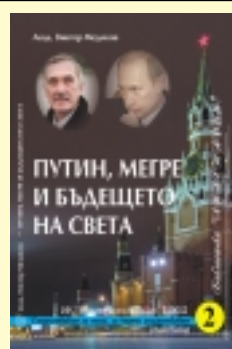
дотворният за мен. Онзи, който ме насочва в живота, който подрежда нещата, така че да се случват в определената последователност, наистина си е знаел работата. Но поне да ми беше подсказал нещичко! Е, все пак нещата свършиха добре.

Да разбираш самотата и да се възползваш от нея е едно прекарасно умение. Онова, което можеш да направиш, да постигнеш сам, не можеш да го постигнеш в компания - това е максимата, която успях да извлека от всичките тези години на самота. Всъщност, не бива да използвам тази дума. Уединение е по-подходяща, но все пак, поради невежеството си, аз се чувствах самотен. Лишен от това, което смятах, че е редно да е дадено.

На стр. 5

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата на "Библиотека "Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегриков.

Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
www.rodovo-imenie.org

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП нашият номер е 618

Цените остават непроменени!

(Продължение
от миналия брой)

ПОЧВАТА НА ОВОЩНАТА ГРАДИНА

Досега аз не съм говорил за това, че подобряването на почвата е главната грижа при отглеждането на градината. Ако вие използвате химически торове, то дърветата израстват големи, но година след година почвата се изтощава. Химическите торове лишават почвата от нейните жизнени сили. Ако торовете се използват в продължение на живота на едно поколение, то за това време почвата значително се влошава.

Няма по-мъдро управление в земеделието, отколкото курсът към подобряване на почвата. Преди двадесет години склоновете на тази планина представляваха гола червена глина, толкова твърда, че беше невъзможно да се копае с лопата. Голямата част от земята в тази местност беше същата. Селяните отглеждаха картофи, докато почвата не се изтощи, а след това оставяха полето. Затова, преди да отглеждам тук цитруси и зеленчуци, аз се постарях да възстановя плодородието на почвата.

Нека да поговорим за това по какъв начин възстановявах плодородие-

Масанобу ФУКУОКА: РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

то на тези голи склонове на планината. След войната се поощряваше дълбоката оран на цитрусовите градини и изкопаването на траншеи за внасянето на органично вещество. Когато се върнах от Изпитателния Център, се опитах да направя това в моята собствена градина. След няколко години стигнах до заключението, че този метод е

не само физически изтощителен, но и съвършено безполезен от гледна точка на подобряването на почвата.

Отначало аз закопавах слама и папрат, които донасях от планината. Пренасянето на тежести от 38 кг и повече беше тежко изпитание, но след две или три години такава работа не можех да събера даже шепа хумус. Траншеите, които правех, за да закопая

органичния материал, се отвориха и се превърнаха в открити ями.

След това се опитвах да закопавам дървесни стволчета. Като че ли сламата е най-доброто средство за подобряване на почвата, но ако се съди по образуваното количество хумус, дървесината е по-подходяща. Всичко това е добре, докато има дървета, които могат

/Въведение в натуралното земеделие/

да се нарежат. Но този, който няма наблизко дървета, може да ги отглежда направо в градината, а не да ги вози отдалеч.

В моята градина има борове и кедри, няколко крушови дървета, фурма, мушмула, японски вишни и много други видове местни плодни дървета, които растат сред цитрусовите. Едно от най-интересните дървета, което макар и да няма местен произход, е акацията Моришима. Това е същото дърво, за което споменах по-рано, разказвайки за божите кравички и защитата от хищни насекоми. То има твърда дървесина, цветовете привличат пчелите и листата стават за фураж на добиляка. Акацията Моришима помага да се предотврати увреждането на градината от насекоми, защитава градината от вятър, а бактериите ризобиум, живеещи по корените, обогатяват почвата с азот.

Това дърво е било пренесено в Япония от Австралия преди няколко години. То расте по-бързо, отколкото което и да е друго дърво, което няко-

га съм виждал. За няколко месеца то образува дълбоки корени, а след 6-7 години достига височината на телеграфен стълб. Да добавим, че това дърво е фиксатор на азота. Затова ако се засадят 6-7 дървета на 0.1 ха, то подобряването на почвата обхваща даже дълбоките почвени слоеве и няма необходимост да се прегръбваш и да влачиш дърва от планината.

За подобряване на повърхностния слой на почвата аз засях на голия терен смес от бяла детелина и люцерна. Изминаха няколко години, преди те да могат да се закрепят, но в края на краищата се разраснаха и покриха склоновете на хълмовете. Посадих също така японска ряпа (дайкон). Корените на това силно растение проникват дълбоко в почвата, като внасят в нея органично вещество и правят канали за циркулацията на водата и въздуха. Тя се възпроизвежда много лесно и веднъж засята, вие можете да престанете да се грижите за нея.

Когато почвата стане по-богата, започват да се

появяват плевели. След седем или осем години детелината почти изчезва сред израсналите плевели, затова аз разпръскам малко повече семена от нея, когато в края на лятото кося плевелите. В резултат на образуването на плътно растително покритие от детелина и плевели, след 25 години повърхностният слой на градинската почва, който преди това е бил гола глина, стана рохкав, с тъмна окраска и се обогати с дъждовни червеи и органично вещество.

С помощта на зеления тор, който обогатява горния слой на почвата, и корените на акацията Моришима, които подобряват дълбоките почвени слоеве, вие ще можете да минете без всякакви торове, а също така отпадна необходимостта от разораване на почвата между плодните дръвчета. С високите дървета за защита от вятъра, цитрусовите дървета в средата и зеления тор отдолу, градината може да се грижи за себе си и грижата за нея значително се намалява.

(Слегда)

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени үреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

на растенията, през които влиза отразената от планетите допълнителна информация, която е необходима на растенията, а следователно и на човека.

- Но нали пчелите жилият хората? Каква ще бъде тази почивка, ако човек ще се намира в постоянен страх?

- Пчелите жилият, когато човек се отнася агресивно към тях - ръкомаха, страхува се, вътрешно е настроен много агресивно, като може да не е непременно така настроен към пчелите, а просто към някого. Те усещат това и не приемат излъчването на каквито и да е негативни чувства. Освен това те жилият тези участъци от тялото, в които има окончателни, водещи към някакъв вътрешен орган на човека, където е пробита защитната обвивка и има нарушения.

Известно ви е колко добре лекуват пчелите заболяването, наречено радикулит, но това далеч не е единственото, което могат.

Ако трябва да говорим за всичко и отгоре на това да го доказваме, както ти искаш, би трябвало да останеш при мен

не три дни, а много седмичи. При вас много се знае за пчелите. Аз само внесох някои корекции. Повярвай ми, те са съществени. Да заселиш пчелно семейство в такъв кошер е много просто. Необходимо е да примамиш там пчелен рояк, като преди това сложиш парченце восък и медоносна тревичка. Никакви рамки и мрежи не е необходимо да се слагат. Понататък, когато семействата заживеят на няколко съседни места, пчелите сами ще се размножат, като се роят, и ще заемат празните гнезда.

- А как да събираме меда?

- Отваряте страничния капак, отчупвате висящите пити и вземате запечатания мед и цветен прашец. Само не бива да сте алчни. Трябва да оставите част от всичко на пчелите за зимата. През първата година е най-добре изобщо да не вземате мед.

Здравей, үтро!

Своите сутрешни процедури Анастасия адаптираше към условията на вилните участъци:

- Сутрин е желателно с изгрева на слънцето да

лечки отпушват порите в тялото на човека, прочистват ги. По принцип се запушват тези пори, през които навлизат токсини, изнасящи на повърхността на кожата всевъзможните вътрешни неразположения, позволявайки по този начин на човека да ги отбие с водата.

Ако на вилното място има някакъв водоем, трябва да се потопите в

него. Ако няма, може да се полее с вода. При това е необходимо да стоите боси на лехите с растенията, а най-добре - между лехите или

например, едната сутрин до малиновите храсти, другата до касиса и т. н. След обливането с вода не бива веднага да се избърсват. Капчиците вода може да отърсите с ръце, като ги разпръсвате по околните растения. Капчиците от цялото тяло избърсват с ръце. След всичко това вече можете да се заемете с обичайните си процедури по умиването, да използвате приспособленията, с които сте свикнали.

Вечерни процедури

Вечер преди сън трябва непременно да се измият краката, като се използва вода, в която са добавени няколко капки

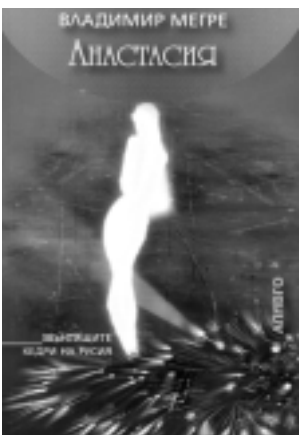
сок от лапад или коприва. Можете да добавите и двете, като не използвате шампоан или сапун. С водата, в която сте измили краката си, да се полей лехите. След това, ако е необходимо, можете да си измиете краката със сапун. Тази вечерна процедура е важна по две причини. Чрез потенето на краката се отделят токсини и те трябва да се отмият, за да се прочистват порите. Сокът от лапада и копривата благоприятства за това. Изливайки водата в лехичките, вие давате допълнителна информация на микроорганизмите и на растенията за своето днешно състояние. Това също е много важно. Като получи тази информация, видимият и невидимият свят, който ви заобикаля, е в състояние да изработи за нормалното функциониране на вашия организъм всичко необходимо, избирайки го от Космоса и от Земята.

Той всичко сам ще приготви

Беше ми интересно да чуя какво ще каже Анастасия за храненето:

- Анастасия, разкажи ми как мислиш, че трябва да се храни човек, кога, колко пъти и в какви количества? На този въпрос при нас се отделя голямо внимание. Съществуват много литература, рецепти за лечебно хранене, съвети за отслабване.

- Трудно е да си представиш начина на живот на човека в условията на технокрацията другояче.

(Продължение
от миналия брой)

Кого жилият пчелите

Пчелите правят питите на строго определени разстояния една от друга и предвиждат сами цялата система за вентилация и защитата от враговете си, а всякаква външна намеса нарушава тази система. Вместо да събират мед и да отглеждат новородените пчелички, те са принудени да поправят нарушенията.

В естествени условия пчелите живеят в дънерите на дърветата и се справят прекрасно с всички свои проблеми. Разказвах ти как да ги отглеждаш най-близко до естествените условия. Ползата от присъствието им е много голяма. Именно те най-ефективно ще опрашат всички растения и ще повишат реколтата, но това би трябвало да ви е добре известно.

Неизвестно за вас може да е това, че пчеличките, плюс всичко останало, със своите хоботчета отварят тези канали

Българска Родна Партия (БРП) е политически инструмент на гражданското общество в Република България.

1. Нашата родна планета Земя е материализирано проявление на мисълта на Твореца.

2. Като любящ баща Бог е създал човека по свой образ и подобие, осигурил му е прекрасна природа, сред която да живее и го е надарил с възможността да твори.

3. Консуматорското общество обаче, насочено към безкрайно натрупване на пари и материални блага с цената на разрушаване на човешкото здраве и околната среда, неумолимо ни тласка към планетарен апокалипсис – хуманитарна и екологична катастрофа с невиджани размери. Налице са първите белези за нея: нарушаването на озоновия слой и неблагоприятните

промени в климата. Под заплаха е бъдещето на планетата и децата ни.

4. Основната програмна цел на БРП е възстановяването на България – създаването на условия за свободен и щастлив живот на българските граждани, съхраняването на любовта завинаги в семейството и опазването на природните богатства и красоти на Родината за бъдещите поколения. Нашият идеал е преходът от консуматорско към екообщество, това ще е духовна еволюция, изменяща приоритетите и ценностната система и осигуряваща на човечеството живот в хармония със законите на природата.

5. Ние декларираме необходимостта от реализирането на програма за изграждане на екоселища, съставени от родови владения: участъци земя с размер от 10 до 20

УЧРЕДИТЕЛНА ДЕКЛАРАЦИЯ

Принципи и цели на политическата партия

декара частна собственост на семейство, живеещо на тази територия. Основно отличие на родовото имение е в създаването на компактен участък земя, в който освен жилище, стопански постройки, овощни насаждения и водни площи е интегрирана и собствена природна горска паркова част, която се явява основа на самовъзстановяваща се екосистема. Границите между съседните имения се формират от живи огради – пояс от гъсто засадени бодливи храсти, които осигуряват естествена защита срещу ветровете и способстват за поддържането на благоприятен микроклимат в екоселището. Площта и формата на всеки участък не са случайно подбрани, а са съ-

образени с възможността за изграждане на такава устойчива саморегулираща се екологична система, реализирана на принципа на симбиоза между човека и природата, която ще осигурява чиста вода, въздух, биологична храна и по-голямо финасово благополучие. В резултат на индивидуалните залесявания ще се измени и озелени цялата планета и екологичната катастрофа ще бъде избегната.

Правото на придобиване на родово имение ще има всеки български гражданин, който съзнателно и убедено направи своя избор да се върне към природосъобразен начин на живот, без дискриминация по пол, възраст, етническа и религиозна принадлежност.

На безимотни граждани и възпитаници на домове за деца без родители, които декларират желание да се включат в екоселища, държавата трябва да осигури безплатно оземляване за сметка на държавни и общински поземлени фондове.

6. За екоселищата ще се въведе специален данъчен статут: земята на родовото имение, построите и съоръженията върху нея, както и произведената продукция ще бъдат освободени от всякакви данъци и налози.

7. Частната собственост на родовото имение ще създаде база за получаване на основните естествени средства за задоволяване жизнените потребности на човека: храна, жилище, топлина. Защо Творецът е създал всички необходими естествени материали и самовъзобновяващи се

средства, с които човечеството благополучно да осигурява своето съществуване. Хората няма да са принудени да продават своя труд, за да оцелеят. Ще са икономически независими, няма да могат лесно да се манипулират и да се държат в подчинение от властимащите.

8. Така екоселищата ще станат основа за ново социално устройство и ще осигурят прехода от консуматорско към духовно-развито екообщество, където хората, освободени от култа към парите, ще живеят щастливо в любов и хармония с природата. И тогава, когато престанем да нарушаваме законите на Твореца, човечеството ще се върне отново в изгубения Земен Рай.

ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ

От стр. 1

за изграждане на родови имения и екоселища като центрове на бъдещото екообщество.

/2/ Законодателни приоритети:

- фиксиране в Конституцията на Република България на конституционно „право на Родина“.
- Това означава всеки български гражданин да може да притежава за пожизнено ползване, без право на продажба, но с право на унаследяване, участък земя с размер между 1 и 2 хектара, за създаване на родово имение;
- приемане на Закон за екоселищата от родови имения. Законът да регламентира създаването на земеделска борса, чрез която собственици на земя ще получават възможност за закупуване и замяна на земи, с цел включване в дадено екоселище. На безимотни граждани и възпитаници на домове за деца без родителски грижи, които декларират желание за включване в екоселища, държавата да осигури безвъзмездно оземляване, срещу задължението за стопанисване и поддържане на участъка по методите на екологичното земеделие;
- въвеждане на специален данъчен статут за екоселищата – земята на родовото имение, построените и съоръженията върху нея, както и собствена земеделска продукция, да се освободят от всякакви данъци, налози и акцизи.

Чл. 4 /1/ БРП си поставя задачата да отстоява и съдейства за утвърждаване в България на: принципите на морала и спазването на законността, свободата на съвестта, етническата и религиозна търпимост, осигуряване на достоен живот за всички слоеве от населението, управление чрез референдуми;

/2/ При участие в управлението БРП ще работи за изграждане на социално ориентирана пазарна икономика – държавно осигурено образование и здравеопазване и гарантиране от държавата на

ПРОЕКТО-УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

правото на труд за всеки български гражданин;

Чл. 5 За постигане на уставните цели и задачи БРП, в съответствие действащото законодателство, участва активно в обществено-политическия живот:

- издига кандидати, провежда предизборни кампании и участва в избори, а при получен мандат участва в управляването на политическата власт;
- провежда рекламна, издателска и информационна дейност, учредява собствени СМИ(средства за масова информация), организира, финансира и провежда проучвания на общественото мнение, социологични и екологични изследвания и анкети;
- организира и провежда масови мероприятия: митинги, шествия, фестивали, празненства и други, с цел разясняване и пропагандиране на позициите и програмните цели на партията;
- сътрудничи с екологични, правозащитни, културни, образователни, религиозни и други НПО (не правителствени организации) в областта на защита на правата и свободите на човека и качеството на неговата жизнена среда;
- поддържа международни контакти със сродни партии, командирова в чужбина свои представители и приема чужди представители за участие във форуми, конгреси и други международни изяви;
- всички решения на БРП се вземат чрез референдум, допитване и гласуване в интернет на всички членове на партията.

Чл. 6 /1/ Член на БРП може да бъде всеки пълнолетен български гражданин, който има избирателни права, и приема да работи за осъществяването на нейните програмни цели и задачи, чрез разрешени от закона политически средства.

/2/ За член на БРП може да бъде приет всеки български гражданин,

който отговаря на изискванията по ал.1 и не изповядва антихуманна идеология. Не се допуска ограничаване на членството по религиозна или етническа принадлежност, или по пол.

/3/ Правоотношение за членство се създава въз основа на писмено заявление на кандидата до местната общинска организация и възниква с решение на Общинското изпълнително бюро, прието с обикновено мнозинство на присъстващите. Член на БРП може да членува само в една местна организация.

/4/ Членството на БРП се прекратява в случай на:

- по желание на членувания, заявено писмено;
- изключване за дейност, несъвместима с целите и задачите на БРП;
- поставяне под запрещение;
- смърт.

/5/ Изключването на член на БРП се осъществява чрез общинско гласуване в местната организация, в която членува: при системно нарушаване на устава, при наличието на влязла в сила присъда за извършване на умишлено престъпление от общ характер, при действия, компрометиращи БРП. Гласуването може да бъде свикано по инициатива на Общинското изпълнително бюро на съответната община, или по искане на най-малко на 30% от нейните членове.

/6/ Решението на Общинското гласуване е окончателно.

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ПАРТИЯТА

Чл. 7 /1/ Всички членове на партията имат право:

- да избират и да бъдат избирани във всички органи, съгласно този устав.
- да участват в работата на местната организация, в която членуват.
- да правят предложения, свързани с дейността на БРП и с неговите органи.
- да търсят и получават

информация по всички въпроси, свързани с позициите, вътрешната организация и международните контакти.

- да избират и да бъдат избирани като кандидати на БРП в органите на централната и местната власт.

/2/ Членовете на партията са длъжни:

- да спазват устава и решенията на БРП и да работят за утвърждаването на идеологията и постигането на нейните цели и задачи.
- да плащат редовно определения членски внос в общинската организация, в която членуват.

- да допринасят с поведението си в обществото за издигане престижа на БРП.

- да плащат редовно определения членски внос в общинската организация, в която членуват.

ОРГАНИ И СТРУКТУРИ НА БРП

Чл. 8 /1/ БРП има следните структури:

- национално събрание-национално гласуване,
- общински събрания-общински гласувания,
- национално изпълнително бюро,
- общински изпълнителни бюра,
- национална контролна комисия,
- общински контролни комисии,
- национален изпълнителен секретар,
- общински изпълнителни секретари,
- местни организации.

НАЦИОНАЛНО СЪБРАНИЕ-НАЦИОНАЛНО ГЛАСУВАНЕ

Чл.9 /1/Националното събрание е върховен орган на БРП. В него участват всички членове на БРП.

/2/Националното събрание се организира и провежда от националното

изпълнително бюро на всеки три месеца. Когато важни причини налагат, националното изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на една трета от общинските организации могат да решат провеждането на извънредно национално събрание.

/3/ Националното събрание:

- изменя устава на БРП;
- одобрява символите, печата и другите отличителни знаци на БРП;
- утвърждава и актуализира програмата на БРП;
- избира националното изпълнително бюро, за срок от една година;
- приема отчет за дейността на БРП и националното изпълнително бюро;
- решава въпроси от организационен и финансов характер. Изменя членския внос според инфлацията.
- избира състава на националната контролна комисия, за срок от една година;
- одобрява Правилник за Националното и Общинското гласуване.
- приема правилник за дейността на партията.

/4/ Решенията на Националното събрание са редовни, ако на него са взели участие повече от половината членове на БРП.

/5/ Решенията на Националното събрание се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа). Гласуването е явво.

/6/ Решенията на Националното събрание са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.-

/7/Националното събрание-национално гласуване се наблюдава и отчита от националното изпълнително бюро, националната контролна комисия, общинските изпълнителни бюра, общинските контролни комисии.

/8/ Националното събрание-национално гласуване се провежда по местоживее в общинските клубове на БРП или по интернет.

/9/Всяка община изпраща, получените от гласуването резултати, на

националното изпълнително бюро, което ги сумира за да получи общия резултат.

/10/ Резултатите от националното гласуване, за страната и поотделно за всяка община, се изнасят за проверка на общ списък във всички общини.

/11/Всяко Общинско изпълнително бюро и неговата контролна комисия проверяват в общия списък събствения си резултат за неточности. При получени неточности, грешките се поправят и общия за страната резултат отново се пресмята.

ОБЩИНСКО СЪБРАНИЕ-ОБЩИНСКО ГЛАСУВАНЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА БРП

Чл.10 /1/ В общинското събрание участват по право всички членове на БРП от съответната община.

/2/ Общинското гласуване се организира и провежда от общинското изпълнително бюро в съответната община, на всеки три месеца. Когато важни причини налагат, общинското изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на 1/3 на членовете на общинската организация, може да реши провеждането на извънредно общинско гласуване.

/3/ Общинското гласуване:

- решава въпроси от организационен и финансов характер;
- избира състава на общинското изпълнително бюро, за срок от една година;
- гласува годишната програма на общинската организация на БРП;
- избира въпроси за задължително поставяне на централно гласуване;
- приема състава на общинската контролна комисия, за срок от една година.

/4/ Решенията на общинското гласуване са редовни, ако на него участват повече от половината членове на БРП, живеещи на територията на общината.

/5/ Решенията на общинското гласуване се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа). Гласуването е явво.

/6/ Решенията на Общинското събрание са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.-

/7/Националното събрание-национално гласуване се наблюдава и отчита от националното изпълнително бюро, националната контролна комисия, общинските изпълнителни бюра, общинските контролни комисии.

/8/ Националното събрание-национално гласуване се провежда по местоживее в общинските клубове на БРП или по интернет.

/9/Всяка община изпраща, получените от гласуването резултати, на

националното изпълнително бюро, което ги сумира за да получи общия резултат.

/10/ Резултатите от националното гласуване, за страната и поотделно за всяка община, се изнасят за проверка на общ списък във всички общини.

/11/Всяко Общинско изпълнително бюро и неговата контролна комисия проверяват в общия списък събствения си резултат за неточности. При получени неточности, грешките се поправят и общия за страната резултат отново се пресмята.

ОБЩИНСКО СЪБРАНИЕ-ОБЩИНСКО ГЛАСУВАНЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА БРП

Чл.10 /1/ В общинското събрание участват по право всички членове на БРП от съответната община.

/2/ Общинското гласуване се организира и провежда от общинското изпълнително бюро в съответната община, на всеки три месеца. Когато важни причини налагат, общинското изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на 1/3 на членовете на общинската организация, може да реши провеждането на извънредно общинско гласуване.

/3/ Общинското гласуване:

- решава въпроси от организационен и финансов характер;
- избира състава на общинското изпълнително бюро, за срок от една година;
- гласува годишната програма на общинската организация на БРП;
- избира въпроси за задължително поставяне на централно гласуване;
- приема състава на общинската контролна комисия, за срок от една година.

/4/ Решенията на общинското гласуване са редовни, ако на него участват повече от половината членове на БРП, живеещи на територията на общината.

/5/ Решенията на общинското гласуване се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа). Гласуването е явво.

/6/ Решенията на Общинското събрание са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.-

/7/Националното събрание-национално гласуване се наблюдава и отчита от националното изпълнително бюро, националната контролна комисия, общинските изпълнителни бюра, общинските контролни комисии.

/8/ Националното събрание-национално гласуване се провежда по местоживее в общинските клубове на БРП или по интернет.

/9/Всяка община изпраща, получените от гласуването резултати, на

националното изпълнително бюро, което ги сумира за да получи общия резултат.

/10/ Резултатите от националното гласуване, за страната и поотделно за всяка община, се изнасят за проверка на общ списък във всички общини.

/11/Всяко Общинско изпълнително бюро и неговата контролна комисия проверяват в общия списък събствения си резултат за неточности. При получени неточности, грешките се поправят и общия за страната резултат отново се пресмята.

ОБЩИНСКО СЪБРАНИЕ-ОБЩИНСКО ГЛАСУВАНЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА БРП

Чл.10 /1/ В общинското събрание участват по право всички членове на БРП от съответната община.

/2/ Общинското гласуване се организира и провежда от общинското изпълнително бюро в съответната община, на всеки три месеца. Когато важни причини налагат, общинското изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на 1/3 на членовете на общинската организация, може да реши провеждането на извънредно общинско гласуване.

/3/ Общинското гласуване:

- решава въпроси от организационен и финансов характер;
- избира състава на общинското изпълнително бюро, за срок от една година;
- гласува годишната програма на общинската организация на БРП;
- избира въпроси за задължително поставяне на централно гласуване;
- приема състава на общинската контролна комисия, за срок от една година.

/4/ Решенията на общинското гласуване са редовни, ако на него участват повече от половината членове на БРП, живеещи на територията на общината.

/5/ Решенията на общинското гласуване се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа). Гласуването е явво.

/6/ Решенията на Общинското събрание са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.-

/7/Националното събрание-национално гласуване се наблюдава и отчита от националното изпълнително бюро, националната контролна комисия, общинските изпълнителни бюра, общинските контролни комисии.

/8/ Националното събрание-национално гласуване се провежда по местоживее в общинските клубове на БРП или по интернет.

/9/Всяка община изпраща, получените от гласуването резултати, на

Ha стр. 7

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА м. АПРИЛ 2006 г.

Месец април е един от най-динамичните месеци за земеделската година. Голяма част от започнатите дейности през есента продължават и се поставя началото на нови, от които зависи много крайният резултат на нашата дейност.

Положението на планетите обаче не ни обещава добър и топъл месец, независимо, че ще има добри светлинни съвпадения, които ще подтикват към добър цъфтеж. Липсата на топлина ще затрудни плодобразуването.

Голямата част от планетите няма да имат движение към други съзвездия. Най-голяма промяна ще има при Венера, която от 2-ри април ще застане пред Водолей и ще бъде там почти през целия месец, откъдето ще има позитивно въздействие върху пчелните семейства.

Времето за садене е в средата на месеца и това ще ни даде добра възможност за предварителна подготовка. Периодът за садене е от 4-ти до 18-ти април.

Първите дни на април са в периода на възходяща Луна - до 4-ти. Те са най-подходящи за подготовка на площите, където ще засадим картофи, моркови, ряпа, целина (кореноплодни) в дните - корен, през периода на садене. Тези дни са само 11.04 от 6 до 24 ч. и 13.04 от 01 до 24 ч. На 12-ти април има Лунен възел и не трябва да се работи в градината през целия ден. 3-ти април е много подходящ за вземане на резници от плодни храсти и лози, които успешно можем да посадим за вкореняване в периода на садене, когато Луната е пред платното съзвездие Лъв - 8-ми, 9-ти и 10-ти, целите дни. Те са отбелязани в календара като най-добри - с три звездички.

Да проследим останалите дни от времето за садене. За цветя са подходящи 4-ти, 5-ти и 6-ти април.

Листни зеленчуци най-добре да насадим на 6.04 от 14 часа, а на 7-ми през целия ден - салати, зеле, магданоз, копър, спанак и др. Най-добрите плодни дни, вече споменахме - 8-ми, 9-ти и 10-ти. Те са отлични за засаждане и на лозички и овощни дървета. За кореноплодните вече споменахме изключително малкото добро време на 11-ти и 13-ти април. Необходимо е да направим разграничение за картофите. Важно е да се знае, че когато искаме да отгледаме картофи за семена с отлично качество, има няколко важни особености. На първо място, ако е възможно, самостоятелно засяване на място с по-високо надморско равнище. На второ място, задължително е времето да бъде възходяща Луна в дни - плод. За месеца тези дни са 19-ти, 20-ти и 28-ми април.

Най-добрите дни за присаждане на калем и будна пъпка са 27-ми и 28-ми април, но ако имаме много подложки, могат да се използват с добра надеждност и 19-ти и 20-ти април.

Точното време за наторяване, ако това не сме направили през есента, отново е периодът на низходящата Луна, времето за садене - от 4-ти до 18-ти април. Добре е, ако сме пресяли готовия компост, да го използваме. Когато не сме подготвили компост, можем да използваме биотор от калифорнийски червеи. За неговото ползване може да прочетете в минали броеве на в. "Родово именуие" (изключителен материал).

Само този период (4-ти - 18-ти април) е подходящ и за подрязване на лозите и овощните дървета (ако това не е направено през март).

Четири пълни дни са неподходящи за работа в градината през април - 12-ти, 14-ти, 15-ти и 25-ти.

За всички, които ще се заселят в бъдещите именуия, е необходима максимална информация и много познания - теоретични и практически, за биологичното земеделие и влиянието на Космоса върху живота на Земята. Такава те ще получават в следващите броеве на вестника. Фазите на Луната и тяхното влияние е неоспорим факт, но то не е достатъчно. На първо място е положението на Луната в зодиакалния пояс, след това пред кое съзвездие е в даден ден позицията на планетите спрямо Луната и фазата ѝ тогава.

Разбира се, че е най-добре тези условия да ги срещнем заедно, но ако ги нямаме, трябва да ги степенуваме по важност и да правим компромис в особени случаи.

УСПЕХ КОЛЕГИ!

Димитър СТОЯНОВ
Биодинамичен фермер, с. Бачково

Патрик ВАЙТФЕЛД

Естествено, градовете представляват голям проблем за привържениците на пермакултурата. Но колкото повече се движим към покрайнините на града, толкова повече възможностите ни за големи по площ градини нарастват.

Вероятно най-ценният принцип в планирането на градини от пермакултурата се състои в зонирването. Това означава, че растенията, които се нуждаят от голямо внимание, трябва да се преместят по-близо до хората.

Често виждаме градини, в които алеи с цветя са разположени в близост до дома, а овощните градини са изнесени извън града и то, колкото е възможно по-далече. Твърде типично. Овощките растат по-добре, ако за тях се грижат всеки ден и им се отделя необходимото внимание. Освен това, вие ще ядете повече от узрелите плодове, защото ще виждате кои от тях са годни за ядене. Ще можете да получите повече продукция при тези условия, като положите съвсем малко усилия за постигането на резултатите, които целите. Зонирването е много просто и ефективно.

Подправките можете да отглеждате по-близо до кухнята и санджетата на прозорците са идеални за това. Тревите често са нужни при приготвянето на храната, особено когато нямаме време за разходки в градината.

Зеленчуците ще ви се отблагодарят за това, че ги отглеждате на една ръка разстояние. Това съвсем не означава, че ще загубят декоративността си. Много от тях са красиви, като например виещият се фасул, червеното цвекло, различните видове салати и зеле, голяма част от подправките, а също така и много цветя, например латинките и невена, са ядливи. Освен това цветята и зеленчуците печелят от това, че растат заедно. Това е не само предимство от декоративна гледна точка, но и нещо повече - съществуват особени връзки между растенията, които могат да се окажат полезни. Например някои видове латинки помагат, за да се опазят домати от особени червеи, които ги погубват, а също така унищожават бурените, например поветицата чрез химическите вещества, които отделят в почвата.

Добре направената леха от зеленчуци и цветя, може да даде същата продукция, каквато и леха, засадена само със зеленчуци, но ще е красива като цветна леха. Ако използвате участъка от земята в няколко направления, ще можем да удвоим реколтата.

Често паралелно с идеята за зонирване, съществува идеята за секторите - отглеждане на растения в зависимост от условията, съществуващи в рамките на градината: слънце, вятър, съсед, добър или лош вид и т.н.

Преди да засадим дървета или да се заемем с някаква

Планиране на градини от пермакултура

друга дългосрочна работа, най-добре първо в продължение на година да наблюдаваме градината, да си изясним къде има светлина или сянка в различното време на годината, кои места са защитени от вятър и кои не, къде през пролетта снегът се задържа по-дълго. Щателно да наблюдаваме и да разсъждаваме в продължение на година и след това правилно да засадим - това е много по-добре, отколкото да положим фиданките в земята, и след това да съжаляваме цял живот.

Градинарство с минимални усилия

Съществуват много ядливи многогодишни растения, които можете да отглеждате в градината. Наред с плодните дърве-

та и орехите, има и многогодишни растения, каквито са ангинарът, аспержите, броколите, различни видове многогодишен лук, много сортове цикория, естествените подправки, като "Добрият крал Хенри", дивият чесън и щавелът. Много растения, които ние смятаме за подправки, може да се употребяват и като зеленчуци, особено при приготвянето на салати и тъй като са многогодишни, те израстват още в ранна пролет, когато едногодишните още не са узрели. Към тях се отнасят балсамът, копърът, ментата и др.

Едногодишните растения заемат своето място в пермакултурата, дори само заради това, че те могат да растат на необработена земя. Отглеждането на зеленчуци без окопаване в продължение на много години било изпробвано от сътрудниците на Изследователската асоциация "Хенри Даблди" в нейните градини в цяла Великобритания. Резултатите са подобни с тези, които се получават при обичайното зеленчукопроизводство, а се полагат значително по-малко усилия. Твърдата почва може да бъде обработена с помощта на вили, а не като се копае и обръща. Картофите могат да бъдат отглеждани, не като ги закопаваме в земята, а просто като ги покривем със слой слама.

Най-разпространеният вид

лехи в градините на пермакултурата са тези във формата на ключалка. При системата на неопопаване е много важно да не се ходи по лехите. При обичайния способ на отглеждане, лехите биват до 1,2 м широки, а браздите между тях - около половин метър, което превръща почти една трета от градината в пътечки. При системата от лехи във формата на ключалка, количеството пътечки се съкращава.

Градина-гора

Вероятно, най-добре разработената градина от пермакултура е горската градина на Робърт Харт от Шролшир. Тя има етажната структура на естествената гора - най-високи са плодните дървета и орехите, следват ягодовите храсти, след тях многогодишните зеленчукови растения и треви на нивото на земята плюс кореноплодните и виещите се растения. Растенията щателно са подбрани по такъв начин, че добре да се съчетават едно с друго: високите дървета хвърлят само лека сянка, а храстите и тревите понасят добре отсъствието на светлина, тъй като в естествената си среда те растат в гори. Много от тревите са притегателен център за насекомите, които унищожават вредителите от плодните дървета, да не говорим за това, че самите треви са ядливи, а дърветата, на свой ред, се явяват прекрасна жива опора за виещите се растения.

При такъв интензивен етажен метод равнището на производство е много голямо, а изпълнената работа нищожно малка в сравнение с обичайната градина от същата величина. Размерът на градината на Харт е 30x10 м, но горската градина може да бъде и с по-малки размери, може да се побере дори в сянката на едно плодно дърво.

Рецепта на идеалната градина на пермакултурата не съществува. Всяка градина трябва да бъде планирана в зависимост от физическите условия на участъка и, което далеч не е маловажно, от личните предпочитания на градинаря. Всеки от нас обикновено отглежда това, което той и неговото семейство обичат да консумират, и го прави по начина, по който му е удобно. Пермакултурата предлага идеи, които всеки от нас може да реализира по своему.

Превод Росен МИНКОВ

ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

(Продължение от миналия брой)

ПРЕКРАТЯВАНЕ ИЗТИЧА-НЕТО НА КАПИТАЛИ ОТ СТРАНАТА И - ОБРАТНО - ПРИТОК НА КАПИТАЛИ; ВЪЗВРЪЩАНЕ НА ИНТЕЛЕКТУАЛНИТЕ РЕСУРСИ

Мога теоретически да докажа, че ако се приеме изцяло програмата на Анастасия, това ще стане. Теоретично това го доказват известни учени-изследователи, студенти-дипломанти.

По този въпрос може да се полемизира. Безспорни доказателства може да даде само практиката. И тя вече ги представя.

Във вече устройващите се селища, макар и нямащи още стабилен юридически статус, почнаха да пристигат хора от близка и далечна чужбина. Известно ми е, например, че само в едно от селищата около град Владимир вече си правят именния един учител от Туркмения и една млада двойка от САЩ. Същото се наблюдава в още много други нововъзникнали селища на територията на Русия, Украйна. Хората, не дочакали закона за отдаване на земята, се опитват да се приспособят към съществуващите закони и купуват земя.

Но каквото и да става, хората вече започват да се връщат. Нека засега са само единици. А какво ще стане при благоприятно стечение на обстоятелствата, т.е. ако се приеме законът за отдаване на всяко желаещо семейство парцел за родово имение, съдете сами.

Писмо от Германия до Президента на Русия

ANASTASIA e.V
Schuetzlerbergerstr. 43
D-67468 Frankeneck
Telefon: +49 6325 955 99 39 Fax: +49 6325 18 38 59
www.anastasia-de.com e-mail: info@anastasia-de.com

До администрацията на Президента на Руската федерация
Старая площадь, 4
102132, Москва

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕЗИДЕНТ НА РУСИЯ, ВЛАДИМИР ВЛАДИМИРОВИЧ ПУТИН!

Това е писмо от бивши граждани на една страна, която вече не съществува - СССР. По различни причини, мнозина от нас се оказаха в чужбина. Германия стана убежище за повече от три милиона емигранти от СССР. Устремили се насам и намирайки западния, "цивилизован рай", много хора осъзнаха, че заедно с това загубиха Родина си, без която човек изобщо никога не може да бъде щастлив изцяло.

Днес в Русия се появява съвършено нова идея, гарантираща физическото и духовното здраве на човека и приета вече от много хора от различни националности, включително и в страните на Западна Европа.

За тази идея може подробно да се узнае от книгите на Владимир Мегре от серията "Звънящите кедри на Русия". Общият тираж на издадените от него книги е почти 6 милиона. С книгите на В. Мегре, руснаците, жителите на ОНД и другите страни получиха онази нова, прекрасна надежда за възраждане, която е необходима на всеки човек, на всяко семейство и всяка държава.

СЪЩНОСТТА НА ИДЕЯТА СЕ СЪСТОИ В СЛЕДНОТО:

Всяко семейство или всеки гражданин трябва да имат правото да получат безплатно по 1 хектар земя, върху която да устройват своя малка родина, свое родово имение, което би могло да се предава по наследство от поколение на поколение. Човек, родил се на земята, трябва да има свое конкретно късче Родина, създадено и отгледано със собствените му ръце, с ръцете на няколко поколения от неговия род.

След като опитахме "прелестите" на западната цивилизация, ние ясно разбрахме, че наркоманията, проституцията, бездомните деца, кражбите, убийствата - всичко това е продукт на същата тази прословута цивилизация. Да не говорим и за най-болните европейски проблеми: екологическия и демографския. Целия този букет от проблеми го получава и Русия, опитваща се да осъществи преобразования по западен образец. Днес на мнозина на запад започва да става ясно, че пътят, по който вървят западните демократични държави, води до задънена улица, ако не и към самоунищожение.

Ние, бившите граждани на СССР, в пълна степен осъзнахме обикновеното понятие "Родина". Получили чуждо поданство или запазили предишното, мнозина разбраха, че душите и сърцата им са си останали там, където са преживели по-голямата част от живота си.

Ние бихме искали да се върнем и да започнем да създаваме свои родови именния, съграждайки селища от нов тип. Дейността, свързана с устройването на родово имение, ще доведе до качествена промяна в живота на огромно множество от хора. Ние разбираме, че много зависи от нас - от нашия труд, умения, опит. Много от нас получиха в Европа нови професии, изучили са чужди езици, някои имат свой бизнес. Не са малко хората, които са започнали да изучават опита на западните екоселища и нетрадиционното обработване на земята.

В селищата ние сами ще си построим училища, клубове, болници. Специални държавни дотации може и да не потърбват, тъй като ние имаме всякакви специалисти, а средства и възможности можем да си търсим и сами.

Такава дейност ще доведе до качествено изменение на живота на огромно количество хора. Земите, които до този момент не са потърсени, и са изоставени, изтощени, ще станат плодородни градини, а в тях ще се роди ново поколение руснаци, с ново съзнание, светоусещане, миоглед.

При това ние всички желаем да помогнем на своите роднини и близки, живеещи сега в Русия и ОНД, което също ще спомогне и за решаване проблемите на младежта, трудовата заетост и жилищния въпрос. Ние сме готови още днес да употребим усилията на няколко поколения от своите родове, както и всичките си умения, опит, знания и финанси за съвместно сътворяване на една могъща, величава и горда Родина!

ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ТАЗИ ИДЕЯ, НИЕ МОЛИМ ДА СЕ РАЗГЛЕДАТ СЛЕДНИТЕ ВЪПРОСИ:

1. На всяко желаещо семейство или сам гражданин да се предостави правото да получи безплатно 1 хектар земя за пожизнено владение - с право на наследяване, но без право на продажба, за създаване на родово имение.

2. Опростяване на процедурата за получаване на руско поданство за лицата, желаещи да градят своя малка родина и голяма Русия, родени на територията на РСФСР и други републики на бившия Съветски Съюз и имали в миналото гражданство в СССР.

С вяра и уважение: бъдещи граждани на Русия

Германия, 160 подписа
ВЛАДИМИР МЕГРЕ - "НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ", АЛИВГО (Край)

От стр. 1

Как сега започнах да се замислям колко много съм постигнал със себе си в дните, когато не ми е оставало нищо друго, освен да работя над личността си. Просто да не умирам от скука. Когато се замисля за годините, в които се движех с разни компании, не мога да си спомня нещо, което да ми е останало като опит. Не че това е закон, но за мен беше така.

Смело мога да заявя, че човек трябва да посвещава известно време изцяло на себе си. Да не го свързва с никой друг от живота си. Разбира се, не е хубаво това да е цялото му време. Както казват старите... всъщност, исках да кажа мъдрите хора - трябва да има баланс.

Колко много се страхуваме от скуката, отричайки всички възможни дейности, които можем да практикуваме през свободното си време. Това е поради възпитанието ни и околната среда, в която живеем - ще каже някой, а аз ще допълня, че едва ли не единственият начин да се заинтересуваме от себе си е просто животът ни да се подреди така, че да нямаме друг избор. Може ли това, вместо наказание, да се нарече късмет? Аз лично се смятам за късметлия. Ако животът ми не бе приел такава форма, то сега

въобще нямаше да съм същият. По-скоро щях да съм един от онези - многото. Просто част от тълпата, незнаеща за себе си нищичко.

Когато чух за Родовите именния, когато разбрах какво са, вече бях преживял доста, но все пак бях млад и неопитен. Сигурно и още съм относително такъв. Както разбрах по-късно, повечето от хората, приели идеята за Родовите именния, също са търсели начин за прилично съществуване в среда, носеща им здраве, спокойствие и радост. И няма да прозвучи пресилено, ако кажа, че сред тези хора идеята да се усатоят някъде, далеч от цивилизацията, се бе оказала доста модерна. Именно това и мене ме вълнуваше от няколко години. Обмислях какви ли не варианти да заживея сред природата. В някоя планина, до някоя река... Разглеждах топографските карти, учебниците и христоматиите по география. Разпитвах този и онзи. Но картината все не се изясняваше. Основен проблем си оставаше подслонът и особено храната. Намаше как така да се подредят нещата, че да съчета всички в едно. Просто не се получаваше. Затова, когато разбрах идеята за Родово имение, подкрепена от всичко останало, описано в

книгите на Владимир Мегре, небето над мен се отвори и божествената благословия обля изтерзаната ми душа.

Невероятно е това, което ми даде тази идея! Всичко в главата ми за миг се подреди. Картините ми се изясниха.

Можех да видя всичко до най-малка подробност.

ОТГОАВА НАСЕТНЕ, АЗ СЪМ ЩАСТЛИВ ЧОВЕК.

Нищо не може да ме съкруши. Духът ми е несломим. Имам толкова мощна опора, че дори да се налага да чакам

още дълго, то няма да е проблем за мен.

Сигурно това, което преживях, означава да бъде откликнато на молитвите ти. Да получиш най-съвършеният отговор на всичките си въпроси, щуращи се в главата ти и недаващи ти покой.

Сега ми е трудно да си представя своето бъдеще, без тази завършена идея. Родово имение! Колко нормално звучи и в същото време, колко дълбок мисъл съдържа за онези, които разбират какво означава то. Понякога се чудя толкова ли е трудно да се сетеш за подобно нещо.

ДА НАПРАВИШ ЕДНА РАЙСКА ГРАДИНА И ТАМ ДА ЖИВЕЕШ СЪС СЕМЕЙСТВОТО СИ.

Да имаш добри съседи... нима може да има нещо по-просто и по-логично от това? Така размишлявайки, се сетях колко в действителност е силна хватката на материалистичната система. Дотолкова, че да стоиш далече от най-простите и ясни неща.

За мен идеята да заживея в Родово имение е най-търсеното нещо през целия ми живот. Подлагал съм на съмнение идеята, опитвал съм се да я усъвършенствам, но можеш ли да опровергаеш или подобриш най-доброто? Аз не мога.

СБЪДНАТАТА МЕЧТА

Идеята на Анастасия е просто извод, който тя си е направила, наблюдавайки пътя на истинския живот. Както тя обяснява, той е изключително прост. Предназначен е да се живее без усилие и не е нужно човек да го прави сложен и труден. Без да се хваля, ще кажа, че онези, които притежават сравнително чисти умове, незадръстени с всякакви предрасъдци и прочие, са онези, които сърцата откликват моментално на идеята за Родово имение. Именно, защото тя е олицетворението на съвършения живот. Такъв, какъвто ни е отредено да го живеем. Ние можем да бягаме от него, да отказваме да го търсим, но никога няма да намерим негова алтернатива. Нищо, освен Истинското, не може да ни даде онова, от което се нуждаем.

РОДОВОТО ИМЕННИЕ Е СБЪДНАТАТА МЕЧТА НА ХОРАТА ПО ЗЕМЯТА.

То ще им даде всичко, за което някога са копнели. И макар, че сега повечето не го разбират, то те също, съвсем скоро, ще имат шанса да премислят фактите и да почувстват облагите, които Родовото имение ще им подари.

Нека всеки бъде щастлив със своята мечта за Родовото си имение и нека тя по-скоро да стане реалност!

КОЕ Е ХРИСТИЯНСКОТО ИМЕ НА КНЯЗ ВЛАДИМИР-ХРЪСАТЕ (889-893 г.)

От стр. 1

тели Константин Философ (826-869 г.) и Методий (815-885 г.) през декември 867 г. славянският език получава официално признание от папа Андриан II (867-872 г.) като четвърти богословен език. Това от друга страна означава, че на практика "чисто славянското" име Владимир би могло да послужи за официално християнско кръщелно име на първия Борисов син едва след 867 г., което изглежда малко вероятно, защото Владимир-Хрѣсате е роден много по-рано, а покръстването на приближените на княз Борис (852-889 г.) се извършва още през 864 г. и през следващата 865 г. се покръства цяла България. Така че, в края на 867 г. Владимир-Хрѣсате вече отдавна е християнин. За "прабългарското" име Хрѣсате (Расате) и през ум не ни минава, че спокойно би могло да съответства на най-ортодоксалните и широко разпространени и днес сред българите имена - Христо (Ристо), Кръстьо, Кръстин и др., още повече, че имаме в историята известен болярин Добромир Хриз (Хрѣс) от XII век.

Преписката в Чивидалското евангелие от манастира край град Аквилея от края на 867 или началото на 868 г. съдържа имената на княз Борис-Михаил (852-889 г.) и четиримата му сина. Преписката показва изключително високия ранг на българската делегация в Рим включваща трима от най-висшите първенци след княза - кавхан Петър - КъАЙБъ КъУНъ - временен кан, т.е. заместник на кана, багатур Сондоке - БъГъО Търъ - вътрешен боляр - довереник на кана и чергубоила Стазис - Чъръ ГъО БъУИЛъ - първи голям (велик) боил - първи военачалник. Прави впечатление, че са записани християнските имена на княза Михаил и на синовете му Гаврил, Симеон, Яков, а престолонаследникът и първороден син на княза фигурира под името Хрѣсате. Дали единствен престолонаследникът Хрѣсате се подвизава с езическото си име в компанията на християнските имена на баща

"Покръстване на българите", миниатюра във Ватиканския препис на "Манасиевата хроника" от XIV в.

си и братята си в преписката от свещеното Чивидалско евангелие? Неговото християнско кръщение по това време не подлежи на съмнение, недопустимо би било в една държава, претендираща за християнска, точно престолонаследникът да остане непокръстен езичник. Вярно, че в преписката се срещат прабългарски имена - Докс, брат на княз Борис, багатур Сондоке, вероятно и чергубоила Стазис, но високопоставеното пратеничество идва при главата на римската християнска църква от името на българския християнски владетел княз Борис-Михаил, по върховно съдбоносен за държавата църковен въпрос и едва ли някой ще си позволи да впише самия престолонаследник на християнска България с езическо име в списъка на княжеските синове и то в една свещена християнска реликва, каквато представлява Чивидалското евангелие. Обяснения от рода, че като най-голям само Владимир-Хрѣсате по рождение имал езическо име, с което бил вече известен, са напълно несериозни. Третият син, Симеон, притежава също прабългарско име - Лабас (дълги години след покръстването българите са носили традиционни прабългарски собствени имена освен християнските си имена), пък и не вярвам да е бил по-известен от баща си, който е записан само с новото си име в преписката.

Едно е сигурно, княз Владимир-Хрѣсате става владетел на България само с християнското си име. Като истински

християнски владетел той няма друг избор, защото според историческите сведения княз Борис решава да се оттегли в монашество и сам издига сина си Владимир-Хрѣсате на трона, а добре известно е ревностното усърдие на княз Борис във вярата. Княз Борис също няма избор, когато се титулува с владетелската титла "княз" - по-низша от тази на предците му "канас ювиги" - КъУНъИЗъ АЙБъГъО - конник блестящ (слънчев водач) най-голям (най-велик, божествен), преминала в славянския език като "княз най-висш (най-велик)", т.е. император. Приемайки християнството от своя кръстник - византийския император Михаил III (842-867 г.), той според каноните

на православното превръща в "духовен син" на императора и с това признава неговото йерархическо превъзходство. Когато българският владетел Владимир-Хрѣсате прави опит за реставрация на езическите обичаи в държавата, той предприема репресии срещу църквата - преследва свещеници, срутва т. нар. Голяма базилика в Плиска, хвърля в тъмница архиепископ Иосиф. Съвсем логично е Владимир-Хрѣсате да си възстанови канската титла на дедите вместо понижето "княз". Вероятно не случайно Мавро Орбини в отпечатаната през 1601 г. книга "Царство на славяните" споменава за български хаган Хрис през IX век - "Техен вожд бил някой на име Хрис, когото те на своя език наричали хаган, което при тях ще рече император.". Владетелската титла "хаган" се среща при сродните по език на прабългарите хазари и авари, както и при руснаците, нищо чудно да е била

популярна и сред българите. Според генеративния език на азите прабългари, "хаган" може да означава АЙ КъУНъ - върховен кан, т.е. равносилно на "император". Подобен произход имат прабългарските владетелски титулни названия АЙ БъТъ - най-голям баща - и АЙ ТъНъ - висш господар.

От вниманието на официалната историография убягва едрият факт, че повече от сто години след българския владетел Владимир-Хрѣсате, името Владимир продължава да бъде възприемано като безспорно езическо и неприемливо за църковния канон владетелско име. Така покръстителят на цяла Русия княз Владимир (978-1015 г.) също сменя името си с християнското Василиий при светото кръщение. Кръщелно християнско име Василиий получава и великият киевски княз Владимир Мономах (1093-1113 г.).

И все пак, дали трябва безрезервно да се приема за "чисто славянско" името Владимир. Далеч преди имената с окончание "мир" да дойдат на мода при славяните, в историята са известни вождът на хуните Баламир, победил остроготите през 372-375 г., готските братя князе от V в. Теодо-

мир, Валамир и Видимир, Орлеанският франкски владетел Хлодомир (511-521 г.), българският кан Маламир (831-836 г.) и т.н. Прабългарското МъИРъ - син, служител, последовател - до нас достига в думи като читка мирос - войници (читка ЧъЙОТъ - броя, чета, армия и МъИРъ ЗъЗъ - синове), мирмидонци, миряни, кумир и пр. Кан Маламир - МъЛъ МъИРъ - майка син - мамин син, "мамино синче", прережда двамата си по-старши братя на престола след смъртта на баща си кан Омуртаг (814-831 г.), избран от болярите само заради влиянието на майка си. (вж. Стойчо Г. Стефанов "Назад през вековете"). БъЛъТъ - велик прави, велик баща - т.е. могъщество, власт, владетел, намира широко лексикално разпространение - владя, владика, власт, validus (силен, могъщ), die Gewalt (власт, сила), valid (солиден) и пр. На езика на азите прабългари Владимир - БъЛъТъ МъИРъ означава "владетелски син", "син на могъщия". Веднага трябва да се направи разграничение с корена БъЕЛъ - заповядам, повелявам - откъдето произлизат лексемите веля, воля, велможа, повелител, волунтаризъм, der Wille (воля) will (воля) и т.н.

Интерес представлява близостта на звучеността на звучеността на звучеността МъИРъ - син - и МРъА - не мърдам - покой, от последното произтичат думите - мрамор, мор, умрял, умора, мораториум, морга, der Mord (убийство), mortal (смъртен) и т.н. Явно в книжовния български език на по-късен етап "мир" в значение на покой, взема връх над "мир" в значение на син, служител, последовател. Или ще се окаже, че Владимир е едно "чисто прабългарско" име, тъй както Борис, Аспарух, Кубрат, Маламир, Крум, а първородният син на владетеля, синът на княз Борис, наречен по езически обряд Владимир, получава при светото кръщение името на сина Божи, Христос (с негръцки изговор Крист, Кръстьо), което тогава звучи на все още неопитните в християнските дела българци - Хрѣсате (Кръстьо, Христо, Ристо), новото православно име на последния български езически владетел, на последния прабългарски кан.

Един различен поглед от позициите на езика на "говорещата азбука на прабългарите" ЪЗъЕр би могъл да смути всеки навик за автоматично приемане на несъмнени досега исторически постулати.

- Ъ - тоз, онзи, е, да
- Зъ - огън, огнище, тек, топлина, светлина
- Бъ - голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече
- У - ухо, звук, чувам, тишо
- Къ - жанско, гънка, лораяда, утроба, кълн, до
- Ръ - много, пръст на ръката, тръстика, 4 - чифт
- Чъ - нос, образ, лице, глава, река, част 1 - число, мирис, стърни
- Йо - очи, тежност, вода, 2 - число
- Тъ - мляк, мляко, баща, прави, нос, допринес, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число
- А - без, липса, няма, свързва, олира
- БРъ - клон, листа, платно, гарцил
- И - остава, следа, резултат, външен, хангрия
- КРъ - крак, санаям, краче, ходя, карам, крие
- Шъ - ръка - длан, 5 - число
- Е - вис, кръсъ, гърло
- Дъ - зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъвка
- Ер - листо, ежик
- Гъ - дърво, растение, расте, изправен
- О - месо, плът
- Лъ - гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълг, височина, планина
- Мъ - собствен, има, притежава, мой, негов, прилича
- Нъ - уста, ям, отвор, отвора, дава, на - дава, нос
- Ю - покрив, покритие, крило, защита, гръб
- Ор - камък, скала
- ТРъ - търка, търкала, стръмен, въртя
- ГРъ - зънк
- Аъ - малък, ситен, дребен
- МРъ - мърдам, мръща се
- АЙ - небе, най-, най-висш, време
- Я - смех, смея се

1
3 3 3 2
б б б
у у
с в
+ х
1 1 2 Г
" о о ф
у т
а а
а а
е е
> < к
п ш
н н н
а
р в с
у
у
а а
о
т т т
о о
- + о
р р р
* * *
о о

ИЗ ЖИВОТА НА ЕДНО БЪЛГАРСКО СЕЛО

В началото на месец февруари, екип на вестника разгледа живописните околности на село Оряхово, Хасковска област, където, с помощта на съмишленици от Любимец, се надяваше да открие държавна земя, подходяща за създаване на екоселище от родови имена. Любезен домакин ни беше кметът на селото Георги Желев Михайлов, който по наша молба разказа интересни подробности за себе си и за своя красив и гостоприемнен край.

Нашето село се намира в полите на Сакар планина. По неофициални данни то е създадено през 1820 г. През 1912 г. е преименувано от Саранли на Оряхово. Преди години населението му наброяваше 1200 човека, но в сегашният момент е около 390 местни жители. В миналото основен поминък е било земеделието. За мое съжаление, последните 12-13 години земята в землището на Оряхово пустее, обработват се само около 1200 декара, половината от които са лозя. Населението ни остарява, млади хора почти няма. Младите семейства, живеещи тук, 6-7 на брой, са останали без работа в града, затова са дошли на село и се занимават с отглеждането на дини. Училище вече нямаме. Остана ни детската градина, която поддържа и в момента. В нея се събират 15 деца и когато навършат години за първи клас, пътуват за училище до Любимец. Това ги затруднява, но нямаме нужната бройка, за да открием паралелка, дори и смесена. Селото се обслужва от

лекар и зъболекар. Порано разполагаме целодневно с лекар, зъболекар, акушерка, хигиенист и шофьор на линейка за спешни случаи, която откарваше хората до Свиленград, Харманли или Любимец. Сега, когато има спешни случаи, се обаждам на бърза помощ в Любимец.

Местното училище е създадено през 1881 г., а първият учител е от гр. Чирпан. След идването на демократията сградата на училището спря да се поддържа и в момента е разрушена и необитаема. Ние си водим летописна книга и всички мероприятия, които се извършват в селото в различните периоди, се записват. Тази летописна книга ще я предаваме от поколение на поколение, за да се вижда в кой етап какво се е направило. Преди години беше водоснабдено цялото селище и сега хората са много доволни, че разполагат с два водопровода, единият от които отива до всеки двор. Това е една голяма придобивка за оряховци.

Миналата година си открихме етнографски музей в

сградата на читалището. Занапред мислим да го разширим и обогатим, като измерим стари сечива, ползвани навремето от местното население. Радващо е, че този музей се посещава от ученици от Свиленград и Любимец. През лятото например, при мен дойдоха от градовете малки деца - първи и втори клас - и аз лично им отворих музея и им разказах коя дреха кога и защо се е ползвала. Малчуганите проявиха голям интерес.

Оряховци сме известни в целия окръг с традиционните си кулинарни умения. Преди две години бяхме поканени в Историческия музей на Хасково, където представихме 22 наши традиционни кулинарни ястия, а на 13 май миналата година участвахме на изложба в град Любимец, отново с 22 гозби. На изложбата ми направи впечатление това,

че имаше представители от Гърция, а специалисти от София си записваха кое ястие как се приготвя и за какво и кога се използва. Друга хубава наша стара традиция е обикалянето на коледари из селото по Коледа, но сега вече няма на кого да се предава. Към читалището има фолклорна група, която участва на

всички събори на Петрова нива в Копривщица. Тази година бяхме в Копривщица, Хасково и в София на Пенсионерски събор. В Оряхово от 1968 до 1980 г. имаше и танцов състав, който се казваше „Сакар пее“, но сега остана само певческата група, която изнася концерти в съседните общини. Посетили сме половината от селата от Свиленградска община.

В землището на Оряхово през римско време е съществувал град, на име Агатоника. И сега ако отидем там, ще видим, как още си личат основите на неговата църква. На границата между село Оряхово и село Ласково са открити и доста долмени. Пътят дотам ще се асфалтира, за да може туристите да ги посе-

щават.

При мен всеки ден идват хора със своите лични и обществени проблеми и аз се стремя да ги реша в най-кратък срок. Никога не оставям въпрос, зададен към мен, без отговор. А в ръководството на общината работя от 1988 г. Завършил съм Икономически техникум и трудовата ми дейност е преминала в родното село. Мога да кажа, че през моя мандат съм се стремил да задоволявам духовните потребности на хората в селото. През 2001 г. тържествено и празнично открихме възстановения църковен храм. Следващата година открихме паметна плоча на 36 млади момчета, загинали в периода 1912-1918 г. Стремим се да не забравяме хората, които са си дали живота.

Напоследък две фирми изкупуват земя в Оряхово. Едната фирма започна преди няколко години, засади лозя и това лято събра първото грозде. Тя продължава търсенето на земя. Втората фирма, която купува земя, се появи тази година, вече събра 300-400 декара и също продължава да изкупува. Искам да подчертая, че продават главно хората, преселили се в града. Малко са тези, които живеят тук и си продават земята. Вашата идея за залесяване, чрез създаването на екологични селища от родови имена е много хубава и аз се надявам, че тя ще доведе млади хора в нашия край.

От стр. 3

ПРОЕКТО-УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

зинство(50%+1гласа).Гласуването е явно.

/6/ Решенията на Общинското гласуване са задължителни за общинското изпълнително бюро и всички членове на БРП от съответната община.

/7/ Общинското гласуване се наблюдава и отчита от общинското изпълнително бюро и общинската контролна комисия.

НАЦИОНАЛНО ИЗПЪЛНИТЕЛНО БЮРО

Чл.11 /1/ Националното изпълнително бюро се състои от 30 члена и се събира веднъж на три месеца. Извънредни заседания се свикват по искане на 1/3 от членовете.

/2/ В заседанията на националното изпълнително бюро участват по право членовете на националната контролна комисия, народните представители и министрите, без право на съвещателен глас.

/3/ Заседанията на националното изпълнително бюро могат да започнат, когато на тях присъстват повече от половината от членовете му.

/4/ Националното изпълнително бюро;

- приема правилник за дейността си;
- осъществява политическата си дейност въз основа на устава, Програмата и решенията на общото събрание на БРП;
- подготвя и свиква събранията на националното изпълнително бюро;
- създава правилник за

Националното и Общинското гласуване;

- поддържа и поставя въпросите за национално гласуване;

- организира Националното гласуване;

- задължително предлага на национално гласуване въпрос, за който е решено на поне едно Общинско гласуване, да бъде поставен на Национално гласуване;

- изпълнява решенията от Националното гласуване;

- изработва и предлага за утвърждаване на национално гласуване годишните програми и устройствен правилник за дейността на партията, и организира тяхното изпълнение;

- избира и назначава на заплата общ секретар на БРП, който не е член на националното изпълнително бюро.

/5/ Националното изпълнително бюро отчита дейността си пред националната контролна комисия и Националното събрание.

/6/ Решенията на националното изпълнително бюро се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа) при явно гласуване.

ОБЩИНСКО ИЗПЪЛНИТЕЛНО БЮРО

Чл. 12 /1/ Общинското изпълнително бюро се събира веднъж на три месеца. Извънредни заседания се свикват по искане на

1/3 от членовете му.

/2/ В заседанията на общинското бюро участват по право членовете на общинската контролна комисия, без право на съвещателен глас.

/3/ Заседанията на общинското изпълнително бюро са редовни, ако на него присъстват повече от половината от членовете му.

/4/ Общинското изпълнително бюро;

- приема правилник за дейността си;

- осъществява политическата си дейност съгласно устава, Програмата на БРП и резултатите от Националното и Общинското гласуване;

- подготвя и свиква заседанията на общинското изпълнително бюро;

- поддържа и поставя въпросите за общинско гласуване;

- организира общинското и националното гласуване в своята община;
- задължително предлага за общинско гласуване въпрос, за който са се подписали 30% от членовете на партията от съответната община;

- изпълнява решенията на общинското гласуване;
- изработва и предлага за утвърждаване на общинско гласуване годишните програми на партията за съответната община и организира тяхното изпълнение;

- избира и назначава на заплата общински секретар;

- отчита дейността си

пред общинската контролна комисия.

/5/ Решенията на Общинското изпълнително бюро се взимат с обикновено мнозинство(50%+1гласа) при явно гласуване.

НАЦИОНАЛЕН СЕКРЕТАР НА БРП

Чл. 13 /1/ Националният секретар се назначава със заплащане от националното изпълнително бюро.

/2/ Националният секретар подписва официалните документи и споразумения, които са одобрени на националното гласуване.

ОБЩИНСКИ СЕКРЕТАРИ НА БРП

Чл.14 /1/ Общинските секретари се назначават със заплащане от Общинските изпълнителни бюро на съответните общини.

/2/ Общинският секретар подписва официалните документи и споразумения, които са одобрени на Общинското гласуване.

/3/Пловдивският общински секретар замества, при извънредни случаи, болест и не функциониране, Националният секретар. При заместване Пловдивският общински секретар подписва документи, които са одобрени на Национално гласуване.

НАЦИОНАЛНА КОНТРОЛНА КОМИСИЯ

Чл. 15 /1/ Контролната дейност на БРП се осъ-

ществява от национална контролна комисия, която се състои от десет члена, избрани на Национално гласуване, за срок от една година.

/2/ Контролната комисия изработва правилник за дейността си, който се утвърждава на Национално гласуване.

ОБЩИНСКИ КОНТРОЛНИ КОМИСИИ

Чл. 16 /1/ Общинските контролни комисии осъществяват контрол на територията на своята община. Всяка общинска контролна комисия се състои от десет члена, избрани на Общинско гласуване в съответната община, за срок от една година.

/2/Всяка контролната комисия изработва правилник за дейността си, който се утвърждава на Общинско гласуване в нейната община.

ФИНАНСОВИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл.17 /1/ Членският внос е 1 лв.(един лев) на месец и се плаща всеки месец, в Общинското изпълнително бюро на местната организация, в която се членува.

/2/Членският внос е задължителен.

Чл.18 /1/ Общинските изпълнителни бюро отделият всеки месец и изпращат при поискване, 5% от сумата, събрана от членския внос, за разходи на Националното изпълни-

телно бюро. Когато няма поискване до края на съответния месец, парите се оползотворяват от общинските организации.

/2/Общинското изпълнително бюро изразходва сумата, получена от членския внос за заплата на общинския секретар, за наем на помещение на общинската организация и за закупуване на офис оборудване. С останалите не похарчени пари Общинското изпълнително бюро купува земеделска земя в съответната община и други имоти, за които е решено на общинско гласуване.

/3/Сделка за имоти се осъществява в присъствието, най- малко на половината членове, на общинската контролна комисия .

/3/ Общинското изпълнително бюро в края на всеки месец се отчита за разходите си пред своята общинска контролна комисия.

Чл.19 /1/Националното изпълнително бюро купува земеделска земя или друг имот, ако това е утвърдено на Национално гласуване.

/2/Сделка за имоти на Националното изпълнително бюро се извършва в присъствието най-малко на половината членове на централната контролна комисия.

/3/Националното изпълнително бюро отчита разходите си всеки месец пред националната контролна комисия и на страниците на партийния вестник.

Двете деца на автора от Армения, Атерхов умираат след продължително боледуване. Цели 18 години той учи медицина и установява, че смъртта им е в резултат на неестествено хранене и отравяне с лекарства. Третото дете, което отглежда като абсолютен суровоядец, се радва на съвършено здраве. Самият той чрез суровоядство се излекува от редица болести

ЧОВЕШКОТО ХРАНЕ НЕ ТРЯБВА ДА СЕ СЪСТОИ ОТ ЖИВИ КЛЕТКИ, А НЕ ОТ ТРУПОВЕ, СЪСТОЯЩИ СЕ ОТ МЪРТВИ КЛЕТКИ

Напълно балансираните хранителни материали се състоят от живи клетки. Зеленчуковите тела, след като напуснат Земята, остават живи още дълго време. Една розова пъпка продължава да цъфти и натопена във ваза, зърната покълват години, след като са били прибрани. Но клетките на убитите животни или на млякото, което се получава от техните тела, умира веднага, започват да се разлагат и се превръщат в отрови, а варенето ги превръща в нещо ужасно. Да се разглеждат животинските белтъци като по-висши от растителните, е най-нещастната заблуда на човешката мисъл и едно явно доказателство за късогледството на обожаващите месото биолози. Ако приемем, че животинският организъм е създаден да преработва нерастителни (животински) белтъци и ги превръща в по-балансираните хранителни елементи, тогава месото на животни като лисиците, вълците, кучетата, котките и тигрите, които се хранят с такива „напълно балансиранни“ протеини, трябва да има по-висока стойност за храненето. Всъщност отровният характер на месото на тези зверове е така очевиден, че дори и най-преданите привърженици на месоядството не смеят да се хранят с него.

Биолозите, ръководени от лична наклонност да търсят специални преимущества в месото, при откритието на т. нар. незаменими аминокиселини не са взели под внимание факта, че те се образуват от най-обикновените треви, с които животните се хранят. По какви правила на науката организъмът на една крава притежава способността да създава аминокиселини от най-нищожните бурени и треви, а човешкият организъм няма средство да приготвя същите вещества от растителните хранителни материали с най-високи хранителни качества? Как милиони будисти живеят без аминокиселини, доставяни от месото?

Атерхов - „Пълно прочистване, подмладяване и отслабване чрез суровоядство“, ИК „Здраве и щастие“, книжна борса – полиграфически комбинат „Димитър Благоев“ (ул. „Никола Ракитин“ №2), борса „Еквус Арт“, тел.: 02/581 96 40; GSM 089/983 11 10

ДЪРВЕТАТА - СЕРИОЗНА БАРИЕРА ПРОТИВ ШУМА

Георги ТРЕНДАФИЛОВ

Видният бактериолог Роберт Кох е казал, че ще дойде времето, когато човечеството ще се бори с шума, както с чумата и холерата. И това е вече факт. Това време дойде и то много бързо.

Единица мярка за измерване силата на звука е децибелът (дБ). Хората разговарят помежду си при интензивност 30-60 дБ. Границата на шума от автомобилите, промишлените предприятия, селскостопанските машини, радиото, телевизора, самолетите и т. н. значително превишава тези цифри и това влияе отрицателно върху здравето. Едва напоследък човекът вече разбира колко коварен враг е шумът. Твърди се, че 10 % от хората по света чуват лошо, явление, причинено от шумовите замърсявания. Хората, подложени на постоянен и силен шум, стават нервни, необщителни, разсеяни, уморяват се бързо, имат намалена трудоспособност, изпитват функционални и органични смущения - те са с разстроено сън, намалено зрение и слух, със забавени рефлексии. Явяват се заболявания, съкращаващи живота им.

В класните стаи е измерен шум до 70 дБ при норма 60 дБ и това е главната причина за умората и намалената трудоспособност на ученици и учители, особено в края на учебния ден.

При измерване на нивото на шума под прозорците на сградите на жилищни райони в Швейцария е направена следната класификация: при шумово натоварване от транспорта по-малко от 55 дБ, районът се определя за тих, при 55-60 дБ - средношумен и при 60 до 65 дБ - за високошумен и се препоръчват противощумни мероприятия. При шум над 65 дБ, това вече са райони с не-

допустимо шумно натоварване и тук противощумните мероприятия са задължителни.

Тъй като у нас през последното десетилетие изключително много се увеличи броят на моторните превозни средства, увеличи се и шумът от тях. И всички ние сме потърпевши. Увеличените децибели, които чуваме по всяко време на денонощието, вредят на здравето. Правят се плахи опити да се отклонят транспортните потоци по обиколни улици и пътища, извън населените места и централните улици. Пишат се наредби, но рядко се стига до изпълнението им. Тревожен факт.

Направените изследвания върху горските дървета показват, че те се явяват ефикасна бариера за шума. Така например, отделни дървесни видове имат различна степен на звукопоглъщане. Тази способност на плътната и гъста облистена корона на дърветата да поглъща и неутрализира поне част от звука не е еднаква при различните видове широколистни дървета. Важен пока-

зател са размерът и степента на облистеност на короната на дървото и гъстотата на горските насаждения. Силата на звукопоглъщане при иглолистните дървета се увеличава по-постоянно в сравнение с широколистните, тъй като те имат по-трайно облистване. Така че иглолистните се предпочитат, защото като шумозаглушители са по-стабилна бариера. Когато широколистните дървета са добре облистени, те поглъщат от 5 до 8 пъти повече шума. Най-ефективни са смесените насаждения от иглолистни и широколистни видове.

Намаляването силата на шума зависи от ширината на горския масив. Този така наречен „зелен пояс“ определя степента на шумопоглъщането. При 30 м ширина на пояса от дървета, силата на звука намалява с 6-8 дБ, при 45 м - с 9-12 дБ, при 60-метров пояс - с 12-15 дБ.

При условията на населени места зелените дървесни насаждения с ширина 20 м намаляват нивото на шума с 10-12 дБ.

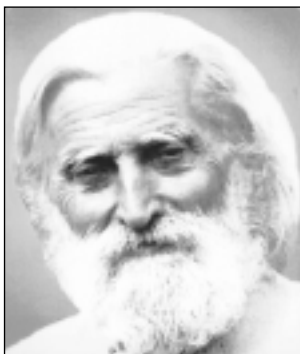
Все по-усилващият се транспортен шум в големите градове наложи да се извършат проучвания върху голям брой дървета и храсти. Разработени са таблици, в които са отразени съставът и строежът на шумозащитните насаждения, с цел осигуряване на най-ефикасно намаляване на шума, а именно - засаждането трябва да бъде поясено или шахматно, при достигане височина на дърветата 7-8 м. В случая се оказва, че горските дървета и градската паркова растителност са най-ефикасна бариера срещу шума и се налага тя все по-широко да се използва като едно от съвременните средства за опазване здравето на хората и подобряване на жизнената среда на човека.

За да се повиши настроението и работоспособността на хората и за да се намали влиянието на шума, особено полезно е човек всеки ден, по 1-2 часа от свободното си време, да прекарва извън дома си - в гората, в парка, на полето, в планината.

Д-р УИЛЯМ КАСТЕЛИ: „Вегетарианците имат най-добрата диета. Те имат най-ниските нива на сърдечно-съдови болести в сравнение с всяка друга група в страната... Някои хора се подиграват на вегетарианците, но те имат минимално ниво на сърдечните удари (сърдечни инфаркти) и 60% по-малко случаи на рак. Сега те надиграват другите хора с около 6 години.“

АЛИША СИЛВЪРСТОУН (Alicia Silverstone, 1976) - актриса:

„Това, че станах вегетарианка, ми помогна да разбера, че мога да говоря и правя това, което вярвам, че е правилно - това дава сила.“

Beinsa Дуно

ЕПИЛЕПСИЯ

1. Дълбоко дишане.
2. В продължение на три месеца, всяка вечер преди лягане измивайте и изтъквайте слабините. Това измиване да обхваща цялата област от диафрагмата до 25 см. над коленете.
3. Измиване на краката с топла вода преди лягане.
4. Яжте растителна храна. Не употребявайте възбудителни ястия. Вечеряйте рано, преди за-

Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

лез слънце.

5. Всяка вечер яжте по 1-2 скилидки чесън.
6. Пийте много гореща вода.
7. Всеки ден се разхождайте сред Природата на чист въздух.
8. На дете, болно от епилепсия, 40 дни да му се разтрива пъпа, под лъжичката при слънчевия възел и малко над пъпа. Разтривките да стават с дървено масло (зехтин).

ЕЧЕМИК

При ечемик на окоето се препоръчва компрес от лайка. Сварете лайката, сложете я в торбичка и наложете окоето. Отгоре поставете мушамичка, после вълнен плат, като при загарящ компрес. Всичко това се бинтова.

ЖЪЛТЕНИЦА

1. При жълтеница яжте много лимони, яжте ги с корите, без захар.
2. Вегетарианска храна, никакви мазнини.

ЖЪЛЧКА

1. За жлъчка пийте сок от ряпа, по 1 чашка, 3 пъти дневно, 1/2 час преди ядене. Към сока можете да прибавите малко захар на вкус.
2. При болести в жлъчката са полезни киселите храни, особено лимоните. Избягвайте тлъстите, мазните храни. Изобщи яжте по-лека храна.

ЗАЕКВАНЕ

Тези които заекват, обичат да говорят бързо, затова се препоръчват следните методи на ле-

чение:

1. Поемете въздух и дишайте дълбоко, преди да започнете да говорите.
2. Когато говорите, правете го много бавно.
3. Всяка вечер си мийте краката с топла вода, много бавно. Съвсем бавно си движете ръцете по краката, за да се научите на бавни движения.
4. Когато нареждате някои предмети, например по масата, или когато си подреждате леглото или стаята, трябва да местите предметите съвсем бавно. Щом калите волята си на бавни движения, тя ще се кали и на бавно говорене.
5. Направете една дълбока вдишване, при което изговорете съвсем бавно една дума, например „благод“. Това уп-

ражнение ще повтаряте по няколко пъти на ден. Друг път при вдишване ще изговоряте думата „мир“ и т.н. При издишване ще изговоряте по 2 думи, например „благод и мир“ или „радост и светлина“.

ЗАПЕК

1. Чай от трендафил с мед.
2. Да се ядат много дини.
3. Яжте тричен хляб - житото с всичко, без да се отделят триците.
4. Да се пие по 1 чаша с гореща вода, 1/2 ч. преди ядене, сутрин, обед и вечер.

ЗЪБОБОЛ

При зъбобол сварете орехови листа и жабуриците венците с тази вода.

ИЗГАРЯНЕ

При изгаряне, първата ви работа е да се намажете с кисело мляко.

ЖИВО ЕЗЕРО

На Изток открай време са смятали езерото, намиращо се в близост до дома, за символ на щастие, благосъстояние и здраве, тъй като то дарява душата на човек с радост и покой.

Езерото – това е прекрасно огледало за всеки ландшафт.

Но не винаги има възможност да живеем на подобно място, още повече, че водоемите са охранявана зона, в която е забранено строителството и селскостопанската дейност.

Тогава ни остава само едно – да си създадем свое езеро. Особено важно е това да се направи от екозаселниците, които използват места, с намерението там да живее не едно поколение.

Как да направим така, че езерото, което ще ползваме дълго време, да не отнеме много усилия и средства за създаването и поддържането му в добър вид? Отговорът е един – езерото трябва да бъде създадено като жива екосистема, която сама да може да се възстановява и поддържа в равновесие.

Идея: Изхождам от мисълта, че в определен участък не винаги има извор или ручей, които да послужат за основа, а впоследствие да запълнят езерото. Кладенецът също не е много подходящ, тъй като постоянните загуби около изпомпването на водата изискват той да има значителен дебит – няколко кубически метра в денонощие. Освен това, постоянното използване на подземните води за запълване на езерото би довело до засоляване. Ето защо за най-добър вариант съм взел затворено езеро, което да се захранва от атмосферата.

Първоизточникът на

цялата прясна вода са атмосферните валежи. Затова източниците за допълване на езерото ще бъдат дъждовете, снега и росата. За естествените езера срокът на цялостното обновление на водата е около десет години. Този срок е залегнал и в основата на моя разчет за обема на езерото.

У нас средно годишно

падат достатъчно количество валежи. Остава само да запазим водата от изпарения, което ще бъдат дъждовете, снега и росата. Мощността на слънчевото излъчване е 1,3 кВт на 1 м² и при поглъщането на тази енергия, повърхността на водата бързо се нагрява. И така, при температура на водата 20°C за 1 час от 1 м² гладка повърхност на водата

могат да се изпарят над 200 г вода. За денонощие това е повече от 5 л или 5 мм на 1 м² от повърхността. Цифрите могат да се увеличат до няколко пъти, ако тази повърхност е обветрена или има вълни. По този начин, само за летния период, цялото налично количество вода може просто да се изпари. Но дори в Сахара има водо-

верозападни склонове.

С това отлично ще се справят посадените около езерото дървета и храсти.

Освен това, съществува ограничение за дълбочината на водоема и минималната му площ. Дълбочината трябва да е не по-малка от 3 м, тъй като там земята е със средна температура около 11°C и тя ще ох-

лажда водата. Освен това, тази дълбочина е благоприятна за зимуване на рибите и многобройните водни растения.

Минималната площ за образуване на устойчиви водни екосистеми е 200-300 м². Това ограничаване идва от принципа за цялост на екосистемата. Колкото е по-голям водоемът, толкова неговата екосистема е по-устойчива и стабилна.

Бреговете, с изключение на няколко места за къпане, трябва да бъдат стръмни, по възможност 60°-40°, защото полегатите брегове с наклон 20°-15° ще доведат до допълнителна загуба на вода, изпарението на която в летните дни ще достигне до 1000 л на ден.

Ако се запази водата студена, може не само да се намали изпарението, а напротив – от въздуха да се получи допълнително количество вода, която да се кондензира на хладната повърхност. По този начин може да се добие вода дори в пустинята.

Основното е повърхностният слой да остане студен, за което водата трябва да се разбърква. Това може да стане с циркулираща електрическа помпа или фонтан, но може да се пуснат птици, жаби, риба, а за да не спи каракудата – шука или костур. Най-добре обаче с това се справят децата, които в летните дни не можем да измъкнем от водата. Не е лошо и самият стопанин да се поплиска. Та нали човек също е част от тази екосистема?

За да се закрие водата допълнително ще помогнат тръстиката, водните лилии и другите воднолюбиви растения. Те могат да се използват и за храна.

Владимир,
Харков

Уважаеми приятели на Спасителния център за диви животни в Стара Загора, през днешния ден Белоглавият лешояд, дългогодишен обитател на Центъра, снесе първото си яйце. Това за нас е изключителен успех за бъдещото размножаване на лешоядни и други

БЕЛОГЛАВ ЛЕШОЯД СНЕСЕ ПЪРВОТО СИ ЯЙЦЕ В СПАСИТЕЛНИЯ ЦЕНТЪР В СТАРА ЗАГОРА!!!

едри грабливи птици в центъра като цяло.

За съжаление, птицата е сама, без партньор и яйцето не е оплодено. Все пак лешоядът проявява гнездово поведение, като гради спонтанно гнездо върху направ-

ната гнездова платформа! Надяваме се през идната 2007 година в Центъра да бъдат изпратени обещаните двойки птици от белоглав, черен и брадат лешояд и по този начин планът за възстановяване на лешоядите на

Балканите в частта размножаване на птици в неволя да стартира практически. Освен лешояда, с настъпването на пролетния сезон всички птици в Центъра се подготвят за размножаване. За момента се излюпиха мал-

ките на двойката бухали, също дългогодишни наши обитатели. Това е шестото поредно поколение. Очакваме и пролетни успехи с обособени вече двойки като керкенеци и белоопашати мишелови. Благодарим на всички

служители, доброволци и симпатизанти на Зелени Балкани, спомогнали за настоящите успехи.

С пожелание за успешен ден!

Христина ХРИСТОВА
Ветеринарен лекар
на Център
"Зелени Балкани"

БЪЛГАРИЯ И БЪЛГАРИТЕ ДНЕС

Кубрат ТОМОВ

Картината от Освобождението до днес поставя пред отговорните българи острия въпрос "Съществува ли български народ или това е само конгломерат от индивиди в една територия, с някои общи белези в културата, мисленето и поведението, с една обща администрация?" И това е свързано с тъжната констатация, че управляващите ни имат за върховен принцип личния си егоистичен интерес!

Последният период в историята ни - след 10.11.1989 г. - потвърди още една известна истина: умирането на старите идеи е катастрофално, ако не става едновременно с порждането на нови идеи, естествено произлизащи от старите. А тук всъщност има връщане към още по-стари работи - дивия капитализъм отпреди векове!

Анализът на цивилизацията и България потвърди и други истини. Стана безпоощадно ясно, че външният живот може да се преустрои сполучливо само след преустройството на вътрешния живот, че върховното социално начало е дългът - това значи служене и самопожертвователност. **А очевидно е, че вътрешният живот може да се преустрои само чрез мащабно просвещение и безкомпромисна преоценка на всичко, с което живеят човекът и обществото!**

За тези неща никой не говори - нито политици,

нито бизнесмени, нито граждански организации, нито организациите на интелектуалците. С едно изключение - гражданското сдружение "Движение за Нова Култура" (ДНК), чиито цели са именно просветителство, научна популяризация и иновации.

Същият анализ води до още един интересен и решаващ извод: че прозренията и решенията на отговорните интелектуалци могат да получат реализация само, ако с това се заемат жените. Защото те са по-близо до човека на Новата култура, към която вървим.

Друг важен извод на анализа е разбирането кога има същински народ-нация. Просто той има общ дух, обща съвест, общо мнение, морална физиономия, обществени идеали, способност да се грижи за общите си интереси, да упражнява строг и непрекъснат контрол на всичко, което се върши в негово име. Това е общество, годно за самоуправление за доброто на всички.

В тези условия на крайна разруха, мизерия и отчаяние вече се събуждат здравите сили сред интелекциите и народа. Това е събуждане на дълбокия ни колективистичен дух поради общите страдания, опасности и нужди.

Тогава българите ще намерят мярката между индивидуализма като проява на необходимия разумен егоизъм и алтруизма като необходимата разумна обществена отговорност. Това ще бъде и отказ от черно-бялото мислене и поведение, заставащи на единия полюс на противоположностите, и приближаването към мярката между тях - мъдростта на утрешната Нова култура...

Като проява на това събуждане на здравите сили у нас отделни пред-

ставители на творческата интелигенция извършат различни анализи на България и цивилизацията днес и в миналото и ги публикуват. Обобщено изводите са дълбоки - на базата на историческия опит - и прогностични, отиващи далече в бъдещето:

1. Всестранният анализ на земната цивилизация доведе до поставянето на точната диагноза на смъртоносното ѝ заболяване: погрешната йерархия на нейните ценности.

Именно те определят поведението на хората, а това определя и важността на точната диагноза - без нея лечението е невъзможно. За досегашната цивилизация в продължение на много хиляди години главните ценности са материалното, парите, печалбата, властта и низшите удоволствия и те се постигат с всякакви средства: "Целта оправдава средствата!" е самоубийственият девиз на тази цивилизация. **Това е една безумно егоистична и**

стандарти, прякото и косвено насилие, страхът, безработицата, манипулирането от политиките и медиите, гладът и пр. Така главите на хората са пълни с ред лъжи, илюзии, заблуди и самозаблуди, които не им позволяват да виждат истините, да осъзнаят ужасното си робство и да вземат правилни решения за спасението си. Някои от илюзиите са погрешното отъждествяване на партия и идеология, църква и религия, народовластие и демокрация, други са зомбиращото очакване друг да направи живота ни по-добър, не ние...

3. В недрата на сегашната цивилизация, вече принадлежаща на миналото, се раждат многобройните кълнове на Новата култура и цивилизация.

Ако нерешимите от досегашната цивилизация нейни противоречия са групирани в **конфронтациите, екологич-**

на всеки човек като средство за реализиране на идеалите и щастие то му. Тези кълнове са пронизани от растящата хуманизация на човешкото мислене и поведение. В идващата Нова култура **хората ще се ръководят от един прост и велик принцип: Сътрудничеството и Взаимопомощта.**

4. Ако човечеството върви по досегашния безумен път, то цената за неизбежното идване на Новата Култура ще бъдат стотици милиони човешки жертви и огромни страдания и разрушения. За да не стане това, е необходимо отговорната интелигенция и жените да започнат ускорено едно ново Просвещение. Неговите принципи са ясни и прости:

- хората да се събудят за истината и да я потърсят в публикациите на споменатите анализи; едновременно да се учат да откриват истината и да я разграничават от всичко останало;

- да се направи преоценка на всичко, с което живеят хората днес: ценности, идеи, теории, цели, средства за постигането им, удоволствия и пр. Тогава много от фалшивото, невярното и незначителното ще отпадне, трайното ще остане и ще се създадат нови идеи, теории, понятия, на които принадлежи бъдещето;

- хората да започнат да си помагат по стари и нови начини и с налични, но подценявани, резерви от предмети и умения;
- хората да се научат да прощават и на другите, и на себе си, без да позволяват случайни грешки и реакции да се превръщат в проблеми;

- хората да се разделят с илюзията, че някой друг ще подобри живота им, а да поемат лична отговорност за съдбата си;
- хората да започнат да се самоорганизират.

5. При новите оръ-

жия, технологии и растящата пропаст бедни - богати, създаваща растящо социално напрежение, което вече е близко до критичната граница, егоизмът вече не е полезен никому, включително на Единната Мафия, управляваща света, и на подчинените ѝ Единни Мафии в държавите. Нещо повече - ако огромният потенциал на силните на деня се насочи към полезни за всички цели, то личното щастие на тези хора ще бъде много по-голямо и пълно.

Обобщените резултати на анализите са публикувани в проекта за качествено нова "Конституция на Практическа програма" (на света и България в Третото хилядолетие), "Да спасим и възродим България!", "Най-важното нещо - разбирането" и "Обединение на загрижените за България". Частични анализи са публикувани в ред книги и статии. Посочените заглавия са на ДНК (Движението за Нова Култура).

6. На тази обща база е създадена програма за формирането на национална структура "Обединение на загрижените за България" (ОЗБ), която да провежда Национална кампания "Да спасим и възродим България!".

8. Главният проблем е отговорната интелигенция и жените да пожелаят и да намерят възможност да се запознаят с публикуваните материали, представляващи огромен и вече извървян път, да разберат общността на интересите на всички хора и естествените различия в частностите, да се обединят в споменатата национална структура и да се самоорганизират, за да проведат посочената национална кампания.

бездуховна цивилизация, която върви към своето самоунищожение. Знае се, че злото в максималните си прояви е саморазрушително.

2. Резултатът на заболяването е установяването на несправедлив световен и в държавите ред, а средствата за това са лъжата, лицемерието, двойните

ческата катастрофа и монополизма - пронизани от всестранна дехуманизация на човешкото мислене и поведение, то новите кълнове са групирани в **по-фундаментални знания, синтез на целокупния исторически опит, знания и мъдрост на човечеството и акцентирание върху творческия потенциал**

Новото знание за новия човек -

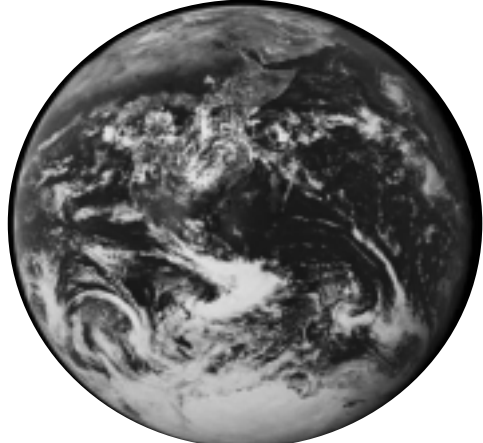
как да останем 100% винаги здрави, богати и щастливи в новия свят на златната епоха

Андрей ТЕНОВ

Целта на съществуването е щастие. Когато сме здрави и богати, сме щастливи. Болестите на тялото идват от ума и интелекта, от т. нар. душа. Душата е живото същество в тялото. Когато е здрава, т.е умът и интелектът са стабилни, тялото също е здраво. Познанието е богатство и дава щастие. Материалните блага не са източник на щастие, те са средството, чрез което азът, себето, умът и интелектът, душата, която е гост на този свят, може да преживеят временно щастие. Например, ако раз-

берем, че печелим от лотарията, самото знание дава щастие, без да имаме пари. Така съзнанието, че съм: душа; не само тяло; вечен атом; миниатюрна точка; светлина на познанието; звезда в центъра на челото; господар на ума, на интелекта, на чертите на характера и органите на тялото - такова съзнание е основа за постоянно щастие.

През първата половина на XX век, както е споменато в "Багавад Гита", изговорена от самия Бог, Той идва на земята, когато е настъпила нерелигиозност, установява нов свят и разрушава стария.

Тази Най-висша душа, Баща на всички души, не идва в цикъла на раждане и смърт, но влиза във възрастно човешко тяло

в Индия, за да изговори знанието на истинската Гита, чрез която адът, в който се намираме, се променя в рай. Цикълът на времето е вечен, не е създаден, не

може да спре; не е имало, когато не е бил; не е имало "преди" и "след".

Когато душата от съзнание за тяло, чрез спо-

мен на Нетелесната душа (Най-висшият Баща, който е дошъл в обикновеното тяло на Бащата на човечеството - първия човек Адам - и преподавал Раджа йога на душите, които стават царе за много раждания), изчиства греховете, взема страданията и дарява щастие; когато душата получи знание за себе си, за своя Баща, за ролята, която играе на сцената на световната драма от 5 000 години и постигне окончателна вяра в себе си, в Бог и в колелото на световната история; когато достигне до съзнание за душа, **тогава достига състояние на**

пълно спокойствие - естественото състояние на душата.

Това състояние, което преживява в своя дом - света на тишината.

Когато слънцето на познанието изгрее над света, пълен с неразбирателство, различия и разделение, светлината на звездите на познанието се губи в Неговата светлина - умът на душата се привлича и потъва в един Баща, обикновените порочни човешки същества се превръщат в същества с божествени добродетели. Установява се едно царство, една религия, едно неограничено семейство.

ПЕСЕН ДВАЙСЕТА

Цар Ритупарна предава на Нал изкуството да играе на зар. Демонът Калиюга напуска тялото на Нал.

Брихадашва каза:

Прелиташе Вахука със своята колесница над хълми и над бездни като голяма птица. Сред тая бясна скорост, фучаща и свистяща, завика Ритупарна, че му е паднал плаща. И смятайки, че нейде наблизко на земята е дрехата, с която плещите си намята, замоли се: - Вахука, поспри за малко време, Варшнея да се върне наметката да вземе. - Откакто тя се свлече - Вахука отговори, - изминали сме вече пет мили и отгоре, не можем да се върнем. - Замлъкна Ритупарна. От плод превило клони, дърво край тях се мярна. - Вахука - рече царят, - макар че за Видарба аз бързам, ще ти кажа каква е мойта дарба. В броенето съм майстор. Не може никой сам да опознае всичко във тоя свят голям. Аз зная колко плода и листи сред шума се крият тук например, в дървото вибхитака. На тия двата клона - две хиляди и сто без пет. А пък листата плюс ей това листо са петдесет милиона. От вятър ли, от що ли, сто плода и един нападали са доле. Дизгините опъна Вахука и накара да спрат конете. - Царю, не ми се хваща вяра. Ще слеза да отрежа дървото вибхитака, проверка да направя. А пътят ще почака. Че вярно ли си сметнал, невярно ли, не знам - пред теб ще го отрежа и листите му сам и плодовете също ще преброя. Тогава във твоите думи никой не ще се усъмнява. - Ти луд ли си! - извика му царят. - Няма време. - Минутка само, царю, това ще ми отнеме. Ако ли много бързаш, тогава знай, че този е пътят към Видарба. Варшнея да те вози. - Недей така, Вахука - замоли се изплашен цар Ритупарна. - Няма друг никой кочияшин да може да оправи конете ти стремглави. С теб искам да пътувам, затуй недей ме бави. Каквото пожелаеш, изпълнил бих на всяка цена, но до Видарба да стигнем преди мрака. - Желая да узная на плодовете броя. Е, царю, изпълнявай сега молбата моя. - Добре - отвърна царят с усилие голямо, - преброй ги, но не всички, вземи два клона само. Вахука, без да чака, бе слезъл долу вече и двата плодни клона със ножа си отсече. Прочете плодовете и ахна поразен: - Да, царю, те са толкоз. Я научи и мен на туй изкуство рядко. Друг никой на земята не може толкоз бързо и правилно да смята. Замоли му се царят конете да подкара и рече: - Аз съм майстор на сметките и зара. Вахука каза: - Царю, това изкуство дай ми, от мен вземи в замяна ездаческите тайни. Сега за Ритупарна конярската наука бе важна и отвърна: - Съгласен съм, Вахука. Изкуството на зара предавам ти. В замяна предай ми своите тайни, та пръв ездач да стана. Шом всеки своята дарба смени за дарба нова, от Наловото тяло, повърщайки отрова, изскочи Калиюга, чиито тъмни сили го бяха от разсъдък и от жена лишили. До днес на Нал в душата живял под форма друга, предишния си образ възвърна Калиюга. Нишадският владетел възпламна и понечи проклетие да каже, но демонът му рече, треперещ от уплаха: - Помилвай ме и слава от мене ще получиш, каквато подобава. Царица Дамаянти мен вече ме прокле, когато я напусна. И оттогава зле аз страдам вътре в тебе, горен от оногова цар змийски Каркотака с най-черната отрова. Послушай ме, смили се над мене и тогава беда не ще постига тоз, който те прославя.

МАХАБХАРАТА

СКАЗАНИЕ ЗА НАЛ И ДАМАЯНТИ

Покорен съм изцяло сега на твоята воля, пред тебе коленича, за милост ти се моля. Сдържа гнева си царят и демонът не чака повече, а се метна на клоните в шумака, макар че бе невидим за чуждите очи. От злата му магия шом Нал се облекчи, препълнена от радост душата си усети, поводител опъна и викна на конете. А злият Калиюга, притулен сред листака, трепереше, сквернейки дървото вибхитака. Конете полетяха, опъвайки юздите, оставяйки надире и пътя, и бедите. Нал тръгна към Видарба, към своята съпруга, а в своя дом се върна обратно Калиюга. Тъй свърши своите мъки нишадецът велик. Оставаше да върне предишния си лик.

ПЕСЕН ДВАЙСЕТ И ПЪРВА

Ритупарна, Варшнея и Вахука пристигат в Кундина. Дамаянти е отчаяна, че Нал не е между тях.

Брихадашва каза:

На Бима съобшиха, преди да се стъми, че иде Ритупарна към техните земи. Цар Бима разреши му да влезе в град Кундина. И ечна гръмък тропот навред, където мина. На Нал конете чуха тоз екот и щастливи в оборите на Бима развяха диви гриви. Принцеса Дамаянти и тя с надежди смътни заслуша се как глухо, подобно Облак тътне далечна колесница и рече: "Управлява цар Нал конете както в годините на слава. Познавам тоя грохот." По дворцовите кули накацали пауни закряхаха, дочули настъпващия гърмол. Конете по коневързи зацвилиха за поздрав на братята си бързи. И слонове мучаха. Не бе ревът им бесен, а радостна възбуда, като при гръм небесен. Тъй каза Дамаянти: - Ах, тоя тропот, дето земята ни изпълни, изпълва ми сърцето. Пристига колесница, цар Нал се връща с нея. Не е ли той, тогава аз няма да живея.

Не падна ли и днеска в прегръдката могъща, тогава по-добре е смъртта да ме прегръща. Ако го няма в тая каляска гръмогласна, сред пламъците златни аз златна ще проблясна. Ако и днес отново не дойде той, подобен на слон в страстта си жарка, мен хлад ме чака гробен.

Обидите забравих. Не само лоша хула - дори случаен упрек не съм от него чула. Съпруг изцяло предан на своята съпруга, цар Нал дори и тайно не се е срещал с друга. В раздяла денонощно за доблестния Нал сърцето ми се къса и гасне сред печал. Редейки тия думи, отчаяна и бледа, на покрива отиде - дано да го съгледа. Спря в двора на палата каляската. От нея се спусна Ритупарна с Вахука и Варшнея. Двумината коняри развързаха хамути - да идат да отдъхнат конете им прочути. Закрачи Ритупарна към силния цар Бима. Отдаде му цар Бима честта необходима. Но вътрешно ума му тревожеха въпроси, че гостът непоканен едва ли радост носи. - Добре дошъл - му рече, - какво така тъдвя? Не знаеше, че той е дошъл да се годява. Бе умен Ритупарна и шом като обшари за миг с очи и нийде не зърна годжери, ни признаци на сгледа: свидетели-брамини,

намисли да укрие същинските причини. - Дойдох да те приветствам - с поклон на Бима рече. Усмиваше се Бима: "От толкова далече за тая цел едва ли е скачал двеста мили. За друго тия гости при мен са се явили. Съвсем е съчинена и маловажна тая причина. Но коя е същинската, не зная. Ще стане ясно после". И той помоли госта: - Иди да си починеш, че път си минал доста. Доволен Ритупарна от почести такива, отведен от придворни, отиде да почива. Двумината коняри прибраха във сарая каляската. Конете нахрани Нал. На края на капрата, на своята седалка, уморен приседна да отдъхне след тоя дълъг ден. Зла мъка пак сърцето на Дамаянти парна, шом зърна тя Вахука, Варшнея, Ритупарна. И мислеше: "Галопът гръмлив не бе измама - тъй само Нал препуска, а ето че го няма. А може би конярят Варшнея е успял така да овладее изкуството на Нал. Или пък Ритупарна самият надарен е с дара на Нал, та язди с подобно гърмолене." Направи знак да дойде слугинята Кешини - най-вярната и умна от всичките слугини.

Превел в стихове Марко ГАНЧЕВ

Притча за Бог и бръснаря

Един човек влязъл в бръснарницата, както обикновено правел, за да го избръснат и подстрижат.

Заприказвал се с бръснаря, който го облужвал. Говорили за разни неща и изведнъж станало дума за Бог.

Бръснаря казал:

- Каквото и да ми говорят, аз не вярвам, че съществува Бог.

- Защо? - попитал го клиентът.

- Та нали това и така е ясно. Достатъчно е да излезеш на улицата, за да се убедиш, че няма Бог. Кажете ми, ако Бог съществува, откъде има толкова много болни хора? Откъде са безпри-

зорните деца? Ако той наистина съществуваше, не би имало нито страдания, нито болка. Трудно ми е да си представя любящ Бог, който допуска всичко това.

Клиентът се замислил за миг, но решил да си премълчи, за да не влиза в спор. Когато бръснаря си свършил работата, клиентът си тръгнал. Излизайки от бръснарницата той видял на улицата рошав и необръснат човек (като че ли не се е подстригвал цяла вечност - толкова бил рошав). Тогава клиентът се върнал в бръснарницата и казал на бръснаря:

- Знаете ли какво ще ви кажа? Не съществуват

бръснари.

- Как така? - учудил се бръснарят. - А нима аз не влизам в сметката? Аз съм бръснар.

- Не! - възкликнал клиентът. - Те не съществуват, иначе нямаше да има рошави и необръснати хора, като ето онзи човек, който върви по улицата.

- Но, мили човече, работата не е в бръснарите. Просто хората не идват при мене.

- Точно в това е работата! - потвърдил клиентът. - И аз казвам същото: Бог има. Просто хората не го търсят и не отиват при него. Ето защо има в света толкова много болка и страдания.

ЛЮБОВТА

Любовта! Тя ме промени. Даде ми криле и ме пусна да летя. Любовта! Що в сърцето ми струи, ме води по пътеката от Светлина.

И сякаш никога преди не съм се чувствала така, живеейки в заблуда, непознавала съм Любовта.

Тя разкрива нови хоризонти, всичко що невидимо за мене е било. От оковите освободи ме и дари ме с блаженство.

Къде проспах си дните, какво се случваше с мен преди? Защо не виждах с очите, спеше ми сърцето под завивки от бодли?!

Но сега се развълнувах, Слънчевия лъч открих, че Любовта си съществува във всяко нещо всеки миг.

Не я пъдете, тя ще чука по вратичката на всеки дом! По-скоро портите широко отворете, че ви носи тя Вселенския подслон!

С Чистота и Светлина да греят Нашите сърца и Душите ни в една ще събира цяла Любовта!

Катя НИКОЛОВА, Г. Оряховица

От стр. 1

Някои факти от най-древната история и археологически находки разкриват пред нас неочаквана картина.

Тя ни позволява да предположим, че някога на земята е съществувала високо развита цивилизация, че народите, които са загинали и са се разпръснали в резултат на катастрофата са притежавали огромни знания в областта на астрономията, математиката, медицината, строителството. Следи от тези знания могат да се намерят в древна Индия, в Египет, в Южна Америка.

Запазили са се много предания за великани и джуджета. Оказва се, че тези сведения не са лишени от реална основа.

Някога на земята са живели раси от джуджета и раси от гиганти, хора, които са тежали по половин тон. Сега се отдаде да бъдат намерени остатъци от техните скелети.

Странни аналогии

Първите, които забелязали това, били мисионерите. Хората в монашески раса с молитвеници в ръце са се появили в Америка едновременно с конквистадорите.

Но ако наемните войници, тези вчерашни бедняци, облечени в мундири, ги е водила мечтата за внезапно забогатяване, късметът от плячката, то "посланиците на божие слово" са тръгвали натам в търсенето на други ценности.

Това били "ловци на човешки души". Те вървели през опожарените села и разрушените градове, като носели на оцелелите индианци думи за мир, благодат и истинска вяра.

И удивително нещо! Може да се помисли, че те не са първите тук. Като че ли те вървели по следите на някакви други християнски мисионери, които са били там много преди тях.

На много места на индианците им е бил добре познат даже свещения знак на кръста, който и тук символизира вечния живот, възкръсването след смъртта.

Това забелязал още Колумб. Кръстовете украсявали много храмове, на тях се молели. Един от индианците е казал на изумения иезуит:

- Ние се молим на този кръст, на светия отец, тъй като на него е умрял човек, който е бил по-славен, отколкото самото слънце.

Още по-удивителни се оказали съвпаденията на текстовете от Библията и свещените книги на народите от Америка. Така в книгата на индианците киче (народ май), както и в Библията, се говори за дървото на доброто и злото и за плодовете на познанието, които расли на него!

До подробности съвпадало и описанието на потопа,

ПРЕДИ ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ГОДИНИ

чак дотам, че ако в Библията се говори, че водата покрила земята с петнадесет лакти, то и в свещената книга на древно Мексико се повтаряло същото число – петнадесет лакти.

Ацтеките, живеещи в Мексико, имали и свой Ной, който се спасил по време на потопа. Наричали го Ната. Бог Титлакахан го предупредил за предстоящата катастрофа и подобно на християнския бог го посъветвал да направи ковчег от кипариси.

Останалите богове били уверени, че всички хора са загинали. Но когато водите се успокоили, Ната и неговата жена запалили огън и започнали да пекат риба. Мирисът се издигнал към небето и боговете се досетили, че някои от хората е оцелял.

- Какъв е този огън там? – възкликнали те – Защо той така опушва небето?

Разгневените богове искали да завършат делото за унищожаването на човешкия род, но Титлакахан ги уговорил да простят на спасилите се.

Но, както е известно, библейските митове произхождат от още по-ранни, в частност от вавилонски източници. Тук аналогията се оказва още по-поразителна!

След потопа боговете "се събрали като мухи" от мириса на жертвата. По този мирис те разбрали че се е спасил някой човек със своята жена и, както техните колеги в Мексико, ядосвайки се много, решили да унищожат и тези хора.

И отново застъпничество то на бога Еа, който преди това предупредил праведника мжж и жена за потопа, ги спасило.

Библейския Ной за да разбере, дали потопът е свършил, от време на време пуснал от своя ковчег врана или гълъб. Той правил това три пъти. Когато гълъбът се върнал с маслинова клонка в човката, това било знак, че водите са започнали да спадат.

Герой на значително по-древна, халдейска легенда за потопа, който също така се спасил в ковчег, също пуснал птици, за да разбере, дали не се е появила някъде земя.

Но точно така постъпвали и героите на американските предания за потопа, за кои-

то разказват индианците от Западна Индия и Мексико. И когато водите тръгнали да спадат, една от птиците също донесла зелена клонка в човката си.

Две хиляди години, четейки Библията, хората са намирили там разказ за дъгата, която, по волята на бога, се появила на небето, ознаменувайки завършването на потопа.

Когато при археологически разкопки били открити глинени таблички с текста на древноавилонския епос за Гилгамаш, станало известно, че споменаването на дъгата е било взаймствано от там.

Но защо същото това съобщение ние намираме в свещените книги и преданията на Америка?

Подобно на християнския бог и на бога на древния Вавилон, боът на инките, в знак за това, че е решил да прекрати потопа, издига в небето седемцветна арка. В книгата «Чилам Балам», в която жреците на майте са пазили запис за потопа, се казва: "И на небето се появила дъга, която означавала, че всичко на земята било унищожено".

В свещените книги на майте се говори за създаването на човек от глина. Затова ние можем да прочетем и в Библията, и в още по-ранни клинописи.

Библейският мит разказва по следният начин за произхода на различните езици: "По цялата земя имало един език и едно наречие. И хората казали: "Ще си направим град и кула висока до небесата". И казал господ: "Ето един народ и всички имат един език, и ето какво започнали да правят, и няма да изоставят това, което са

замислили да правят. Да отидем и да объркаме езика им така, че единият да не разбира думите на другия.. Така объркал господ езиците по цялата земя и оттам ги разпръснал по цялата земя".

А ето как се трактува същото това предание в една от толтекските легенди (Мексико): "След потопа малцина оцелели и след като те успели да се размножат, построили висока кула.. Но техните езици изведнъж се объркали и те не могли повече да се разбират един с друг и тръгнали да живеят в различни части на земята".

Подобни митове имат и много други индиански племена. Характерно е и съвпадението в имената на тази кула. При юдите тя се наричала «Ба Бел» (оттам – Вавилон), което в превод означава "Врата на бога". В някои предания, битували в Америка, тази кула се нарича точно така: "Врата на бога".

Както виждате, аналогията се поразителна.

Хващайки се за подобни факти, мисионерите започнали да твърдят, че в това има някакъв особен божествен смисъл, че именно християнското учение следователно се явява единствено правилното от всички религии, съществуващи в света.

Римският папа даже издал була, в която тържествено провъзгласявал, че индианците са потомци на Адам и следователно също са хора!

Минало време и се потвърдили фактите за това, че някога народите добре са познавали пътя през Атлантика. Но, странно нещо – колкото повече такива факти ставали известни, толкова по-малко това устройвало църковните служители.

И много съобщения, записки и ръкописи, оставени от мисионери и иезуити по време на тяхната дейност в Америка, се превръщат в своего рода "забранена литература".

Досега тези материали са недостъпни за историците и учените. Те се пазят в книгохранилищата на Ватикана и достъпът до тях е забранен.

Къде е причината?

Ние вече видяхме, че аналогията между ацтекската и древноавилонските легенди е по-пълна, отколкото между тях и Библията.

Подобни съпоставки говорят, че връзки между континентите са съществували в много отдалечен период, когато още не е била написана Библията и не е било възникнало християнството.

Ние можем само да изграждаме хипотези – взаимствали ли са в далечното минало народите, разделени от океаните, много легенди, обичаи, ритуали един от друг или е съществувал някакъв източник. Но фактът за големия брой необясними аналогии е налице.

В Древния Изток, например в Египет или Вавилон, годината се е състояла от триста и шестдесет дни. Към тях се прибавяли още пет дни, които се наричали "безбожни". В продължение на тези пет дни можело да не се връща дълг, да се нарушава закона, да се излъже човек.

Точно същият обичай битувал и от другата страна на Атлантика – при майте в Мексико.

В представите на много народи историята на света се дели на четири периода, четири века. Всеки от тези векове имал свой цвят:

Но нима такава "схема" би могла да възникне при различните народи независимо, без контакти, само поради това, че всички, неизвестно защо, изведнъж са решили да делят историята на света на четири части, а още и да "украсяват" тези части в цветовете!

"Цветовете" на много векове съвпадат, при това при индусите и майте – напълно. И поразително съвпадат цветовете на последния, сегаш-

ния век.

Много сходни и даже еднакви обичаи могат да бъдат обяснени с едни и същи условия за съществуване на хората.

Разбира се, различните народи съвършено независимо един от друг биха могли да изобретят дъга, да се научат да добиват огън, да строят хижи и т.н.

Но как да се обяснят фактите, които не се подават на логическо тълкуване: народните обичаи, суеверията?

И при майте, и в Европа,

	1	2	3	4
Гърци	жълт	бял	червен	черен
Келти	бял	червен	жълт	черен
Индуси	бял	жълт	червен	черен
Май	бял	жълт	червен	черен

ако котката се мие се счита че е "за гости". Ако се е присъжило, че пада зъб, в това виждат предзнаменование за смъртта на някои от роднините. 13 и в Америка, още преди откриването ѝ от Колумб, и в Европа е било прието да се смята за особено, магическо число.

В Древния Рим и при жителите на Америка е съществувал обичаят по време на сватба женихът да пренася невестата през прага на дома. Ако тогава някой се спъне, това било лош знак.

Подобни примери могат да се дадат изключително много.

В свещените книги на народите от Америка се споменават и за негри. Възможно е някога да е имало връзки също и между Америка и Африка.

"Тогава там са се намирили голям брой черни хора и бели хора, хора с различна външност" – четем в свещената книга на индианците киче "Попол Вух".

(Слегова)

ЗЕЛЕНИ УЧИЛИЩА

За родителите и техните деца в околността на село Опицвет, сред екологичността природа:

- ✓ От 1 до 10 април 2006 г.
- ✓ От 20 до 30 юни 2006 г. на черешова градина на палатки

Организатор: Божидар Даскалов

Сл. тел. 967 11 05

GSM 089 978 40 05 • дом. тел. 931 43 71

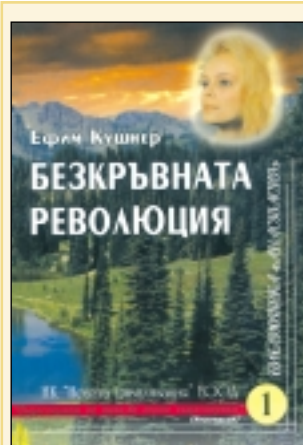
СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искате страницата "Съмишленици" да заеме по-голямата част от него.

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив

Вече излезе на пазара "Безкръвната революция" от големия приятел на Владимир Мегре - писателя Ефил Кушнер. Може да поръчате първата книга от поредица "Анастасия" на тел. 02/962-16-86 и GSM 0888 69 33 59

гр. София, бул. "Драган Цанков" 1
тел.: +359 2 865 71 56
мобилен тел.: + 359 89 868 8310
www.egida-sofia.bg

Конната база на общинска охранителна фирма "ЕГИДА-СОФИЯ" ЕАД се намира в Борисовата градина в столицата и заема площ от 7 000 кв. м. Тя е модерно спортно съоръжение, което разполага с всички условия и удобства, свързани с обучението по конен спорт. Сред услугите са езда на корда за начинаещи, свободна езда за напреднали, езда на пони, с включена специална програма за обучение, в която са заложили непрекъснато наблюдение и помощ от страна на инструктор.